І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807
УНСоюзу: BArcly 7-5337 — Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюз: 435-8740

РІК LXXIV. Ч. 38. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 3-го БЕРЕЗНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 3, 1967 No. 38. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Четвер, 2-го березня, 1967

В АМЕРИЦІ

ДЖЕЙМС Е. ВЕББ, адміністратор космічної програми ЗДА, заявив, що внаслідок нещастя з кабіною Аполло, в якій трагічно загинули три американські астронавти, лет американських астронавтів до Місяця, який мав відбутися перед 1970-им роком, треба буде дещо відкласти. На запит журналіста, як реагуватимуть американці на здобуття Місяця совєтськими космонавтами, Вебб сказав: „Я гадаю, що це не була б катастрофа". Але додав, що треба старатися, щоб СССР не випередив американців, бо вільний світ чекає на американський успіх в цьому змаганні із СССР. Вебб заявив, що зроблено все можливе, щоб не повторилося те нещастя, що було з космічним кораблем Аполло.

ПАЛАТНА БАНКОВА КОМІСІЯ підтримує позичку ЗДА на те, щоб італійська фірма „Фіят" могла збудувати фабрику авт в місті Толіяті (давніший Ставрополь) в СССР. Ця фабрика має продукувати річно 600,000 авт. Італійська фірма має закупити на кредит в цій країні машин на суму 50 мільйонів дол. Ці машини призначені для СССР. Департамент оборони не виступає проти цієї американської позички для СССР, бо гадає, що комуністи почнуть продукувати авта для громадянства і будуть мати менше фондів для військової продукції. Але представник Центральної Розвідчої Агенції твердить, що СССР зовсім не плянує зменшити видатки на зброєння, плянуючи продукувати авта для своєї бюрократії, а не для маси цивільного населення. Палатна Банкова Комісія думає, що американські машини, продані СССР, не збільшать військових ресурсів Совєтів. Голова Комісії конгресмен Томас Ешлі відвідав в цій справі Італію і СССР.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУД В ДЖЕКСОНІ оскаржує 19 осіб в тому, що вони були членами змови для вбивства трьох осіб — оборонців громадянських прав у Філядельфії, Міссісіпі, в 1964 році. Між оскарженими є дві особи, які мають стояти на сторожі законів: 43-річний шериф Лоренс А. Рейні і його 28-річний заступник Сесіл Прайс. Оскаржений провідник організації Ку Клукс Клану в стейті Міссісіпі, так званий Імперіяльний чарівник 42-річний Сем Г. Баверс. В 1964 році у Філядельфії, Міссісіпі, вбито Майка Швернера з Брукліну і 20-річного Андрю Гудмана з Ню Йорку — обидвох білих, та 21-річного негра Ерла Чейні з Мірідієну. Всі вони допомагали негритянському населенню реєструватися як виборці, щоб воно могло взяти участь в тодішніх виборах.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПАВІЛЬЙОН на Монтреальській Виставці такий високий, як нюйоркська Статуя Свободи без п'єдесталю. Монтреальську Світову Виставку відкриють 27-го квітня. Павільйон ЗДА, 200 стіп заввишки, займе площу 250 стіп в діяметрі і це буде найімпозантніша будівля на цілій Виставці. У Виставці беруть участь 62 країни, які будуть старатися заімпонувати світові своїми осягами. Американський павільйон запроєктовано у формі велитенської бульбашки — кулі Бакмінстер Фуллер. Він проєктував різні будови, але цей павільйон, це найвища запроєктована ним будова. Виставку мають звидіти 12 мільйонів осіб, в тому половина передбачена із ЗДА.

У СВІТІ

В'ЄТНАМСЬКІ КОМУНІСТИ ВЖИЛИ у понеділковій атаці проти бази ЗДА в Данангу у Південному В'єтнамі 140 м.м. ракет совєтської продукції, з віддалі 9.000 ярдів. Спорожено опісля, що комуністи влаштували були 134 позиції, з яких вистрілювали ті ракети, з-посеред яких 51 ракетова сальва поцілила базу. Згинуло тоді 12 американських і 35 південно-в'єтнамських вояків та зазнано великих шкід у літаках й іншому майнові. Військовий коментатор „Н. Й. Таймсу" Генсон Болдвін звертає увагу, що та атака доказала, що Північний В'єтнам має змогу перевозити на південь навіть дуже важку зброю совєтського походження.

У СТОЛИЦІ ІНДОНЕЗІЇ ДЖАКАРТІ РОЗПОЧАВСЯ перед військовим трибуналом судовий процес проти генерала-бригадира Супарджо, який був головним командантом невдатного збройного перевороту з 30 вересня 1965 року. Субарджо твердить, що це був переворот проти уряду, а навпаки — спроба вземожливити переворот, запланований „генералами". Підсудний признав, що президент Сукарно знав про плян перевороту, але нібито старався його відсунути. Сугарджо, який не виявляв найменших познак жалю чи почуття вини, заявив, що „генерали осягнули свою ціль", бо прийшли до влади. У тому перевороті з 30 вересня 1965 комуністи вбили 5 генералів та поранили доньку генерала Насучіона, тепер президента індонезійського Конгресу.

В АДЕНІ НА ПІВДЕННОМУ ШПИЛІ АРАБІ 100.000 ОСІБ ВЗЯЛИ участь у демонстраційному похороні шістьох осіб, вбитих терористичною бомбою: трьох синів колишнього прем'єра автономного уряду Едену, що є ще під британською адміністрацією, їх тітки і 2-х поліціянтів, що стояли перед домом. Під час похорону вбито знову 5 осіб, між ними двох снайперів, що стріляли до похоронного походу. Це взаємна боротьба двох суперницьких арабських націоналістичних організацій.

РАЛФ БАНЧ ЗАЯВИВ ГОТОВІСТЬ залишитися на дальших 5 років на становищі заступника генерального секретаря Об'єднаних Націй, для спеціяльних політичних справ. Ралф Банч, що поруч із недавно обраним сенатором Едвардом Бруком з Массачузетс займає найвище становище з-посеред усіх американських муринів, зголосив був свою димісію з уваги на вік — 62 роки, однак відкликав зречення на просьбу генерального секретаря У Танта. Ралф Банч був лавреатом мирової нагороди Нобля.

КОЛИШНІЙ ПРЕМ'ЄР ІЗРАЇЛЮ БЕН ГУРІОН ПРИЛЕТІВ до Америки на приватні відвідини, під час яких — як заявив журналістам — буде доряджувати своїм американським землякам, щоб більше студіювали Біблію: Біблія — твердить Бен Гуріон — є найкращою ланкою, що в'яже всіх жидів і зберігає їх при юдаїзмі. Бен Гуріон, який має 80 років, буде старатися також змобілізувати в Америці капітал спеціяльно для наводнення і упромисловлення пустині Негев в Ізраїлі.

ЧОТИРИ НАЙВИДАТНІШІ ПИСЬМЕННИКИ В ЯПОНІЇ ПРОГОЛОСИЛИ спільну заяву проти „культурної революції" в Комуністичному Китаї, тавруючи „масакру" давньої культури й вільної думки та науки комуністичними хуліганами, що їх змобілізувала кліка Мао Тсе-тунга для збереження себе при владі.

Комісія закордонних справ Сенату поручає консулярний пакт з СССР

Вашингтон. — Сенатська Комісія для закордонних справ висловилася 28 лютого ц. р. за ратифікування консулярного договору з Совєтами 15 голосами проти 4-ох. Цей вислід голосування, як також заява лідера республіканської меншости в Сенаті, Еверетта МекКінлі Дірксена, що він змінив своє становище і буде голосувати за ратифікування того договору — ворожить успіх Урядові, що зголосив той договір до ратифікації, згідно з політикою Президента „будування мостів" між Заходом і Сходом. Для ратифікації того договору треба двох третіх голосів — його прихильники певні, що вони тую кількість голосів здобудуть.

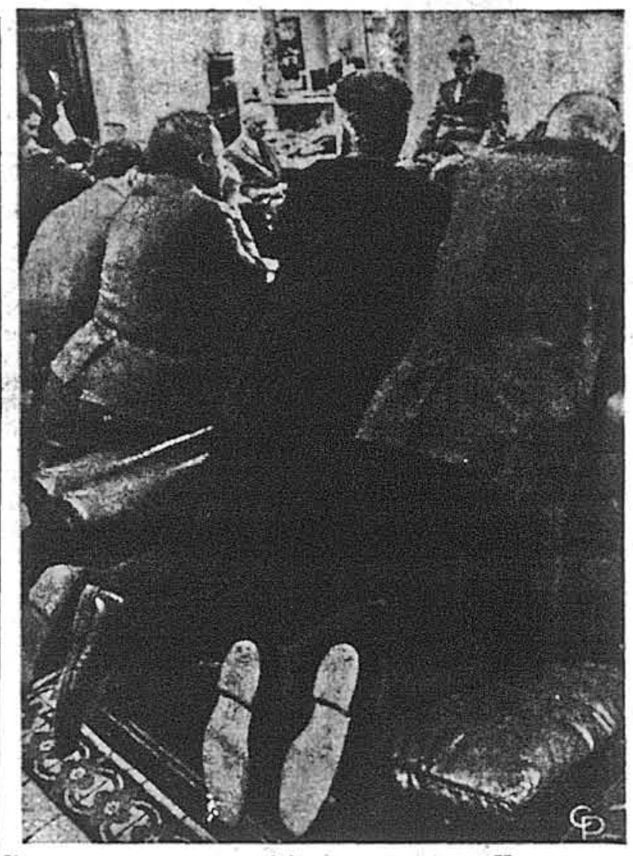
Договір із Совєтами про заснування консулятів — совєтських в Америці й американських в СССР — було підписаний ще три роки тому, але Сенат ставився до нього неохоче і дуже критично з уваги головно на облегшування тим договором ведення совєтської шпигунської роботи. За одною точкою того договору всі члени консулятів користуються дипломатичною недоторкальністю — це залежне фактичну безкарність совєтських „дипломатам", що будуть займатися шпигунською роботою на терені ЗДА, маючи тут ту свободу рухів і всі інші можливості „відкритого" громадянства, що їх не мають нійкі західні дипломати у совєтській тюрмі народів.

Палата Репрезентантів виключила конґресмена Повелла

Вашингтон. — Палата Репрезентантів більшістю 307 до 116-ох голосів виключила конґресмена Адама Клейтона Повелла з 90-го Конгресу, до якого його вибрано в минулорічних виборах у Мангеттені, Ню Йорк. Це перший випадок виключення конґресмена від 46-ох років і третій в цілій історії ЗДА, що Палата Репрезентантів відмовляється прийняти конґресмена, що його вибрали законно виборці. Це буде, мабуть, перший випадок, коли Найвищий Суд ЗДА вирішуватиме законність цього рішення Палати, коли конґресмен Повелл внесе апеляцію проти рішення Палати. В Палаті відбулася аж п'ять голосувань в цій справі, бо вирішування цю справу під різними аспектами. Вкінці Палата відкинула рішення окремої своєї Комісії під проводом конґресмена Еменюела Селлера, щоб „цензурувати" конґресмена Повелла і покарати його $40,000 карою за те, що він надуживав державними фондами, і схвалила, щоб не допустити його до виконування обов'язків конґресмена. Комісія пропонувала тільки покарати конґресмена Повелла, бо він має всі ті три вимоги, які Конституція ставить до члена Палати Репрезентантів: (1) Бути у віці найменше 25-ох років, (2) бути американським громадянином принайменш 7 років, і (3) мешкати в даний виборчій окрузі. Під час довгих дебат впали гострі слова на адресу конґресмена Повелла, який виконував обов'язки конґресмена 22 роки і на основі сеньйорату був головною Палатної Комісії Праці. Палата виключила Повелла за те, що привласнив собі державні фонди, і за те, що він не виконав засуду суду в Ню Йорку, який засудив його за зневаження 68-річної вдови Естери Джеймс. Згідно з рішенням Повелла мали заарештувати, коли б він появився в Ню Йорку, але він після засуду туди не показувався. Конгресмен Селлер заявив, що Повелл зможе виграти апеляцію в Найвищому Суді. Губернатор Ню Йорку Рокефеллер чекає на повідомлення спікера Палати МекКормека, щоб розписати нові вибори.

В Ню Орлінсі заарештовано Клея Шова як члена змови вбити Кеннеді

Ню Орлінс, Луїзіяна. — Окружний прокуратор Джім Гаррісон наказав заарештувати 54-річного колишнього майора Клея Шова за те, що він був членом змови вбити президента Джана Ф. Кеннеді. Клей Шо явився в уряді прокуратора Гаррісона о 12-ій годині вполудне, і о годині 5.45 по полудні його відставлено до в'язниці. Головний слідчий при прокураторі Вілліям Гурвіч заявив на пресовій конференції, що, покищо, не може дати подробиць про це арештування. Він сказав: „Перше заарештування відбулося внаслідок слідства, веденого при Окружний Прокуратурі в Ню Орлінсі. Шова будуть оскаржувати у змові на вбивство президента Кеннеді. Це арештування не потягне за собою негайних дальших арештів. Але дальші арешти відбудуться пізніше". Журналісти запитували, чи Шо не склав якихсь зізнань, але Гурвіч відмовив відповісти на цей запит. Гурвіч сказав, що формальне оскарження Шова відбудеться за кілька днів, що це є окремий випадок, який вимагає окремого підходу. Шо є емеритований директор Міжнародної Торговельної Компанії в Ню Орлінсі. Він засував цю компанію в 1947 році, коли спровадився до Ню Орлінсу.

Клячать, але не в церкві і не для молитви. Це кореспонденти на неформальній пресовій конференції в Сенатській Пресовій Ґалерії у Вашингтоні слухають заяви сенатора Еверетта М. Дірксена, (сидить в окулярах на задньому пляні по правому боці), лідера республіканської меншости, що він піддержує пропозицію ратифікації консулярного договору між ЗДА і СССР.

„Правда" закидає професорові з Ню Йорку вербування „українських шпигунів"

Москва. — Московська „Правда" опрілюднила статтю, в якій твердить, що американська Центральна Розвідча Агенція кинула „темну тінь" на американсько-совєтську програму обміну вченими. „Правда" твердить, що різні американські професори, які студіювали в совєтських університетах й інститутах і тепер викладають в американських високих школах — це „шпигуни", які під час своїх студій в СССР стояли на послугах Центральної Розвідчої Агенції. Зокрема „Правда" називає за іменем Алберта С. Тодда, професора Квінс-коледжу в Ню Йорку, який гостював у себе совєтського поета Євгенія Євтушенка, коли той останній відвідав був минулої осени Америку. Американські професори - „агенти" — твердить „Правда" — стараються вербувати студентів до шпигунської роботи. Названий московський щоденник називає ще цілий ряд інших американських професорів, які нібито „шпигунів", та зокрема закидає професорові Майкелові Лютерові з Ґалтер-коледжу в Ню Йорку, що той шукав в „українських еміграційних колах" у 1953-му році кандидатів на протисовєтських шпигунів. Професор Лютер назвав той большевицький закид „сутньою нісенітницею". За обов'язуючою умовою про культурний обмін між ЗДА й СССР у цьому році 32 американських наукові можуть студіювати в СССР і 32 совєтські — в Америці. Речник Міжнеуніверситетської Комісії, яка охоплює 50 американських університетів, причетних до згаданої виміни американсько - совєтськими вченими, рішуче заперечив, неначе б будь-хто з них займався будь-якою розвідчою роботою.

Польща і ЧСР відновлюють союз

Варшава. — Комуністичні сателіти Москви, Польща й Чехословаччина, відновили на дальших 2 років договір приязні і взаємної допомоги у випадку війни, існуючий від 1947 р. У тому договорі обидві держави стверджують непорушність їхніх теперішніх кордонів, себто — Чехословаччина погоджується на польсько-німецький кордон на Одрі-Ніссі, а Польща з свого боку присднаалась до становища Чехословаччини, що постанови Мюнхенського пакту з 1938 року, на основі якого Німеччина зайняла була т. зв. Судетський край — не важні. Президент Чехословаччини Антонін Новотні, який підписав той договір, виголосив з тієї нагоди промову, в якій домагався, щоб Західня Німеччина визнала не тільки кордон з Польщею на Одрі-Ніссі, але й Східню Німеччину, як „суверенну державу".

СЕНАТ ПРИЗНАЧИВ ДАЛЬШИХ 4.5 БІЛЬЙОНА НА ВІЙНУ У В'ЄТНАМІ

Вашингтон. — Сенат ухвалив 89 голосами проти 2 додаткових 4,500.000.000 дол. на війну у В'єтнамі та прийняв 72 голосами до 19 окрему резолюцію, в якій висловлює „своє тверде бажання дати всю потрібну підтримку членам збройних сил З'єднаних Держав, які боряться у В'єтнамі". Водночас, ця резолюція, яку сформулював голова демократичної більшости в Сенаті Майк Менсфілд, заявляє свою підтримку „всім заходам, що їх роблять президент З'єднаних Держав або інші мужі доброї волі будь-де у світі, щоб оминути поширення війни у В'єтнамі та довести конфлікт до його закінчення через довірне порозуміння, яке зберегло б честь З'єднаних Держав, забезпечило б життєві інтереси цієї країни і дозволило народові Південного В'єтнаму вирішити свою долю власним шляхом". У третій частині тієї резолюції підтримується рішення Женевської конференції з 1954 року про В'єтнам та поручається скликати там нову конференцію — або іншу зустріч заінтересованих країн" — щоб осягнути „почесне закінчення" цього конфлікту.

За коментарем, що його подав сам сенатор Менсфілд, його деклярація, яку Сенат підтримав-своїм вищенаведеним голосуванням, як окрему резолюцію, мала на увазі знайти компроміс між становищем сенатора Джозефа Кларка з Пенсилвенії, який був за обмеження американських військ у В'єтнамі найвище до пів мільйона вояків, хібащо Америка виповість формально війну Північному В'єтнамові, — та між становищем тих сенаторів, які були взагалі проти будь-якої резолюції, пов'язаної з новими кредитами на В'єтнамську війну. Тому сенатор Менсфілд включив у свою заяву-резолюцію фразу „щоб оминути поширення війни", але тут же заявив готовість дати всяку потрібну допомогу воюючим у В'єтнамі військам, нічого не кажучи про їх число.

Президент Джансон і державний секретар Дін Раск висловили негайно вдоволення з становища Сенату.

ЕКЗЕКУТИВА, КОМІСІЯ ТА РАДА ДИРЕКТОРІВ УККА РАДИТИМУТЬ З КІНЦЕМ ЦЬОГО ТИЖНЯ

Цієї суботи, 4-го березня, тут у приміщеннях Українського Інституту Америки відбудеться вперше після IX. Конгресу засідання новообраної Ради Директорів Українського Конгресового Комітету Америки. Це засідання буде попереджене нарадами Екзекутиви УККА та поодиноких його комісій в п'ятницю, 3-го березня. Засідання Ради Директорів, що почнеться о год. 10-ій перед полуднем, має на своїм порядку, крім формальностей та звітів, обмірковування бюджету УККА на цей рік, плян політичних акцій, справу Світового Конгресу Вільних Українців, вибір комісії статутової та членських справ та рід внесення Екзекутиви. Новообрана Рада Директорів УККА має всіх 57 членів. Очевидно, що на порядку нарад буде й справа консолідації, якою від Конґресу займалася обрана Екзекутивою окрема Консолідаційна Комісія. Під час нарад поодиноких справи реферуватимуть: проф. Лев Добрянський про політику УККА, Йосиф Лисогір про Світовий Конгрес Вільних Українців і д-р Ярослав Падох про фінанси та бюджет.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ПОМЕР ЧЛЕН УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ ІСААК БАЗЯК

Ню Йорк. — Дня 28 лютого помер після важкої недуги уродженець Києва (1887 року) Ісаак Григорович Базяк — колишній член Української Центральної Ради, член Української Партії Соціялістів - Революціонерів — УПСР, визначний учасник української Визвольної Боротьби. Похорон відбудеться на кладовищі в Бавнд Бруку в суботу 4-го березня о год. 11-ій ранку.

ПОМЕРЛА Д-Р ХРИСТИНА СУШКО, ВДОВА ПОЛКОВНИКА РОМАНА СУШКА

У Женеві в Швайцарії померла 7 лютого ц. р. д-р Христина Сушко, лікарка, вдова по покійному полковникові київських Січових Стрільців, Романі Сушкові, який трагічно згинув у Львові під час останньої світової війни. Христина Сушко в рамзі поручника медично - санітарної служби брала також участь у цілій визвольній війні 1917-20 рр. Вона залишила дві заміжні доньки, які живуть постійно в Америці.

ВИСТАВКА ПРАЦЬ К. ШОНК - РУСИЧА ВІДБУДЕТЬСЯ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Вже розпочалась підготова до першої тут індивідуальної Виставки мистця Константина Шонк - Русича. На ній будуть показані 20 його мозаїк та близько 40 емалій — з рідко плеканого у нас виду ужиткового мистецтва. К. Шонк - Русич, збірник якого вийшов минулого року в 1966 р., як повідомляла газета „Ґринвіч Віледж" з 15 вересня, першу нагороду за „Сову", виконану на міді, покритій емалією, на великій осінній Виставці у „Вашингтон Сквері" в Ню Йорку. Виставка мозаїк та емалій Константина Шонк - Русича відбудеться в домі Українського Літ. - Мистецького Клюбу на 2-ій Евню, починаючи від неділі 12-го березня.

ПРЕДСТАВНИЦЯ ЛІКАРСЬКОГО Т-ВА НА НАРАДАХ ЗУАДК-ту

Українське Лікарське Товариство репрезентувала на великій нараді Злученого Українського Американського Допомогового Комітету у Філядельфії 25 лютого ц. р., на якій обмірковувано можливості створення Українського Корпусу Миру, д-р Стефанія Бережницька, а не д-р Бурачинська, як це помилково подано в первісному звідомленні.

НОВИЙ ЧАС РАДІОПЕРЕСИЛАНЬ

Вінніпеґ. — У Канаді Радіопрограми Централі Українців Католиків Манітоби, під керуванням о. С. Іжика, з радіо - висильні СКСБ Ст. Боніфас. що були кожної неділі від год. 2:30 до 3.00 по полудні, з днем 19 лютого надаються від год. 3:00 до 3:30 по пол. кожної неділі. Програми „Юніверсал Редіо" Петра Стогуна від год. 4:30 до 5:00 по полудні.

УНС СПОНЗОРУЄ МІЖНАРОДНІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ „ДАНДІ" (ШОТЛЯНДІЯ) — ЗБІРНА УКРАЇНЦІВ (ЗДА І КАНАДИ)

В середу, 10-го травня 1967, у вечірніх годинах на стадіоні ім. Дж. Ф. Кеннеді в Гаррісоні, Н. Дж. відбудуться міжнародні футбольні змагання між відомою шотляндською дружиною „Данді" і Збірною Українців ЗДА і Канади. Ці перші того роду міжнародні футбольні змагання української репрезентації спонзоруватиме Український Народний Союз. Мавши на увазі виховні й пропаґандивні завдання нашого спорту, Український Народний Союз за апробатою і під протекторатом Української Спортової Централі Америки і Канади підняв фінансувати цієї міжнародні футбольні змагання, до яких стане Збірна Українців в чисто української складі. Змагуни цієї дружини будуть вибрані з-поміж українських змагунів на терені Сходу та Північного Заходу ЗДА і Сходу Канади. Суперником українських футболістів буде відома із своїх міжнародних виступів дружина „Данді", яка відбуватиме в тому часі турне по ЗДА і Канаді.

Український Народний Союз, який в цьому році почав уже підготову до відповідного відзначення свого 75-річчя в 1969-му році різними ювілейними публікаціями й імпрезами, включно із прем'єрою одної або й кількох нових українських опер, започаткував рівночасно і значно поширену спортову акцію, в програмі якої відбудеться цілий ряд інших спортових імпрез, в тому теж і крайові змагання круглів головно для тут народженої української молоді, буде спонзором і господарем цих великих міжнародних змагань, які будуть проведені під кличем - назвою „Футбольного Дня Українського Народного Союзу". ("Ukrainian National Association Soccer Night"). Саме під такою назвою ця міжнародна імпреза українців буде проголошена в пресі, по радіо і на телевізії. Також ідуть старання про передачу на телевізії цілих, або важніших частин змагань. Керівником дружини Збірної Українців буде Євген Чижович, який теж займеться адміністрацією змагань у тісній співпраці з ред. „Українського Тижневика" Зеноном Сниліком і заст. гол. предсідника УНСоюзу та спортовим референтом „Свободи" Володимиром Сохановим.

У ЦЬОМУ ЧИСЛІ — „ТРИБУНА УНС"

Разом з цим числом „Свободи" друкується окремою 4-сторінковою вкладкою „Трибуна УНС". Плянованому початкового разом з цим числом „Канадійської Трибуни УНС" треба було відкласти до наступного тижня з уваги на більшу скількість призначених для публікації актуальних матеріялів.

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Пересторога ген. Твайнінґа

Генерал Натан Ф. Твайнінґ у рр. 1957-1960 був головою шефів об'єднаних штабів ЗДА, отож має найвищі кваліфікації, щоб забирати слово в справах оборони Америки. Недавно видав він книжку „Ані свободи, ані безпеки", в якій критикує концепцію ступневого роззброєння, спертої на надії, що Совєтський Союз, переставши боятися загрози збоку Америки, робитиме те саме, і рішуче рекомендує постійно зберігати збройну перевагу над СССР, як єдиний засіб відстрашувати Москву від аґресії. Ці самі погляди у ще гострішій формі він висловив в інтер'ю в останньому числі „Рідерс Дайджесту" за березень ц. р.

Ген. Н. Твайнінґ висловлює поважний острах, що З'єднані Держави відстають в атомовому озброєнні у той час, коли Совєти швидким темпом удосконалюють і збільшують те озброєння. В цьому оскаржує він у першу чергу американських науковців—називаючи деяких на ім'я—які активізують себе у політичному житті і мають на Білий Дім та закордонну й оборонну політику неґативний вплив. Він пригадує, що ті науковці перестерігали президента Трумана проти продукування водневої бомби, і, коли б не завзятість та впертість д-ра Едварда Теллера, то большевики були б випередили Америку в осягненні тієї зброї. Він пригадує, як Америка ошукалась у своєму довір'ї до льояльности Москви щодо зберігання атомового мораторіюму: тоді Америка втратила три роки, що їх большевики використали для свого зброєння. Ген. Н. Ф. Твайнінґ з огірченням висловлюється про „антиатомову кліку", якій він, зрештою, не відмовляє щирости, патріотизму й добрих інтенцій, але якій закидає незнання дійсного зброєння у Совєтському Союзі і легковаження комуністичної доктрини про конечність знищити Америку. Ген. Твайнінґ критикує також становище секретаря оборони Мек-Намари, який — твердить він — достосовує оборонні потреби до вимог господарників. Генерал Твайнінґ бачить загрозу війни або щонайменше „атомового шантажу" збоку Москви. Віру в можливість обопільного ступневого роззброєння називає він „пляном на самогубство".

Цікаво, що велика преса в Америці, яка розголошує кожний найменший поступ по лінії „замирення" і „співпраці" ЗДА з Совєтами, промовчала цю тривожну пересторогу. На жаль, дійсність підтримує критицизм ген. Натана Твайнінґа. Бо ось, наприклад, Підкомісія Палати репрезентантів у справах банківництва затвердила внесок Уряду, щоб державний Банк для Експорту - Імпорту дав Совєтському Союзові в формі довготермінової позики 50 мільйонів долярів на закуп машин, потрібних для будови філії італійської фабрики автомобілів „Фіят" в СССР. Ця трансакція йде по лінії інтересів промисловців, але ж продукція моторів в СССР збільшує його воєнний потенціял.

Ніхто не хоче війни. Але „співіснування" з таким партнером, як СССР, може відбуватися тільки на базі власної великої збройної переваги.

Свято української культури

З кожним днем ближчає і ближчає ювілейна дата, що стосується не лише багатотисячної родини членів Українського Народного Союзу, а і всієї української спільноти за океаном, у вільному світі та й і в Україні. Маємо на увазі 75-річчя УНСоюзу — в 1969 році. Як УНСоюз, так і його пресовий орган — найстаріший український щоденник у всьому світі, включно з Україною, виникли, існували й існують для потреб і добра громади, а голошені ними гасла і проваджені ними різні заходи скеровані на добро української людини і на осягнення остаточної мети — звільнення України. Саме життя сприяло такому тісному переплетенню економічних забезпеченевих справ і потреб — з політичними і культурними справами. Сучасне пригнічене становище української людини і рідної культури в колоніяльній УССР, розпаношена русифікація, плянове винищування українських талантів — все це вимагає того, щоб ми відзначили ці два ювілеї культурними імпрезами на найвищому рівні, щоб виконувані в 1968-69 роках нові твори з ділянок музики, співу, балету, зокрема нові опери, — стали тривким здобутком національної культури українського народу, були вкладом у наш національний репертуар, були тим, що ми з почуттям гордости могли б показати нашим сусідам американцям і канадійцям, доки їх ще не можна показати на сценах України.

Культурна Комісія УНСоюзу рекомендувала, а Екзекутива УНСоюзу на недавній нараді в основному затвердила великі і коштовні пляни культурних імпрез та нових видань з нагоди обох ювілеїв. Підготова до здійснення цих великих задумів уже ведеться. Перед нами — складна, коштовна і мозольна праця. Але недалекі вже обидві ювілейні річниці — це такі події, що зобов'язують кожного. Вони повинні обернутись у справжнє свято всієї вільної української громади — у свято вільної української національної культури, у мільйоновоголосе „ні" всім тим, хто зазіхає на геній, творчість і красу вічної України!

В. С-ко

„ПЕРЕОЦІНКА ЦІННОСТЕЙ"

Прийшла, мабуть, пора, і з Відділу Пропаґанди Центрального Комітету Ком. партії України (КПУ) в Києві зателефонували до редакції „Вітчизни": „Передумайте, товариші, як слід і напишіть статтю про об'єктивні процеси серед української еміґрації. Отже — про різке відмежування більшости еміґрантів від націоналістичної верхівки. І не забудьте згадати про Олеся та інших поетів і письменників, яких націоналісти зараховують до свого табору".

Сказано — зроблено. Статтю під наведеним вище заголовком фахово, з належними притисками, написав досвідчений пропаґандист Юрій Римаренко, вхожий до архівів КҐБ. В Центральному Комітеті КПУ її прочитали і дозволили надрукувати в числі 12-му „Вітчизни" за грудень 1966 року, подавши в плюсквамперфектумі зацитований угорі телефонічний наказ, як вступну частину статті.

Нав'язуючи стару українську еміґрацію в Західній Европі до нової, повоєнної, розкиданої по всьому світі, Римаренко, як годиться в справах поважних, починає цитатою з доповіді М. Підгорного на XXII з'їзді КПУ:

„Ми ніколи не ототожнювали українських еміґрантів з буржуазними націоналістами, наш народ добре знає, хто йому друг, а хто ворог, добре розуміє, що переважна більшість українських еміґрантів разом з нами пишається і радіє кожному успіхові Радянської України..."

Отже — дівіде ет імпера!

І далі йде короткий перегляд історії зміновіховства і радянофільства в „об'єктивному" викладі совєтського публіциста.

У 1921-23 рр. „десятки тисяч еміґрантів, — пише Римаренко, — долаючи шалений спротив націоналістичної верхівки затримати їх за кордоном, повернулися на батьківщину, щоб своїм чесним трудом спокутувати свої провини..."

„Долати" спроби націоналістів, чи, власне, як висловлюється автор статті, „відколювати" кращі елементи еміґрації, допомагали передусім совєтські дипломатичні представники. Це було їх „найважливішим завданням", — заявив у своїй доповіді в ЦК КП(б)У тодішній його генеральний секретар Е. Квірінґ.

„Ішлося, — пише Ю. Римаренко, — про максимальне використання... так званого зміновіховського руху, що виник серед російської, а потім і української еміґрації". І тут же, з огляду на сучасну політичну коньюнктуру, з огляду на політику коекзистенції — „засуджує" авторів обов'язкової для всіх шкіл „Історії Української РСР", які, мовляв, рух зміновіховства зводять лише до „буржуазно-реставраційних поглядів окремих його представників". І ще пригадує теж резолюцію XII конференції Російської комуністичної партії (большевиків), в якій сказано, що „так звана зміновіховська течія досі відігравала і ще може відіграти об'єктивно-проґресивну ролю".

Автор статті при цій нагоді витягає з архіву „безпідставно забуту" берлінську „Нову Громаду" з Антоном Крушельницьким та Семеном Вітиком, одним із колишніх лідерів української соціял - демократичної партії, і Петра Дятлова, які „викривали націоналістів, як зрадників інтересів українського народу... висвітлювали питання культурного будівництва на Україні, знайомили еміґрантів з кращими творами українських радянських письменників..."

Зміновіховському руховi сприяли видавництва: „Пролеткульт" — в Вінніпеґу, „Культура" —в Ню Йорку, „Наша Правда" — у Відні, „Космос" — у Берліні. Українську еміґрацію „перевиховували" газети: „Українські Щоденні Вісті", „Наш Стяг" та численні інші, що виходили в Европі, Америці й Канаді. Українська інтеліґенція, — пише Римаренко, — „поступово відходила від націоналістичної еміґрантщини... Це був складний процес переосмислення минулого, тверезої аналізи свого становища..."

Спеціяльну увагу присвячує автор В. Самійленкові, М. Вороному і О. Олесеві, який, „хоч і не зрікся остаточно своїх старих переконань", залишив, мовляв, злободенні сатири й спогади супроти УНР, що „конає тепере на мюнхенському смітнику".

Вертаючись до дипломатичних представників і їх „найважливішого завдання", Римаренко цитує дещо з їхніх „звітів", систематично висиланих до Києва. Ось так читаємо в одному з тих виразно підмальованих звітів про зорганізований українськими студентами в Берліні вечір з участю совєтських дипломатів: „Коло нашого столика скупчився цвіт інтеліґенції..." В другому звіті з 7 липня 1922 р. повідомлялось про „наслідки роботи серед націоналістичного середовища, зокрема про розкол петлюрівських та гетьманських груп", про те, що „була досягнута більш-менш повна ізоляція петлюрівців у Берліні і внесено розклад у гетьманські кола". Знаний із своєї розкладницької діяльности совєтський дипломат - шпигун Аусєм доповідав про те, що він „встановив постійний контакт" з рядом представників української еміґрантської інтеліґенції".

„Обробляти" артиста Садовського, який тоді вибирався на ґастролі до Америки, призначений був радник совєтського представництва у Празі Калюжний.

Довгий список зміновіховців починає автор статті іменами: актора Мар'яна Крушельницького (1924 р.), акторки Ганни Борисоглібської (1925), поета Миколи Марфієвича (1924), маляра Ю. Панкевича (1932), маляра Василя Касіяна (1926), актора і режисера Олександра Загарова (1927) та ін.

Промовисто звучать такі слова автора статті: „КП(б)-У і український радянський уряд надавали великого значення роботі серед українського студентства за кордоном, піднесенню його ідейної свідомости (!?) та розриву з націоналістичним охвістям".

Далі Римаренко розповідає про успіхи тієї „роботи": вже в 1922 р. виник у Празі марксистський студентський гурток, а трохи пізніше — комуністична група; виникають зміновіховські гуртки, які згодом переростають у радянофільські — в Подєбрадах, Пшибрамі і Брно — які в 1923 р. вже нараховують 103 члени. Як прибудівки „Нової Громади" появляються журнали „Наш Стяг" і „Чуєш, сурми заграли". Отже йшла робота на повну пару...

На початку 1925 року товариство „Єдність" і зміновіховська Українська Студентська Громада, в діяльності яких активну участь брав Я. Галан, пізніше викритий як польський аґент, а ще пізніше, вже по другій світовій війні, знищений у Львові як аґент НКВД, — видали звернення, в якому „викривали", а фактично доносили державним чинникам на українських націоналістів.

***

Зміновіховство на еміґрації зродилося після запровадження в СССР НЕП'у — нової економічної політики з її полегшами політичного характеру. Назву свою взяв цей рух із збірника „Смена Вех", що його видала 1921 року в Празі група біломосковських еміґрантів.

Після того, як хвиля українських інтеліґентів - зміновіховців перекотилася через червоний кордон, після того, як зміновіховців повністю використано для розкладу української еміґрації, цей рух в офіційній совєтській інтерпретації окреслюється вже як „курс на співпрацю з радянською владою, що мав своєю ціллю перетворити радянську країну в буржуазну державу". Тепер, з новим ніби НЕП'ом, як зазначено вище, зміновіховство знову трактується, як позитивне явище.

Доля зміновіховців відома: крім окремих винятків (Касіян і може ще дехто), усі вони згинули чи то в совєтських катівнях, чи то на засланні. Не ліпша доля судилася й „ідеологові" зміновіховської „Нової Громади", комуністові й першому перекладачеві Ленінових творів на українську мову — Петрові Дятлову. Вернувшись з еміґрації до Харкова, цей маленький, сірий чоловічок працював як літературний редактор в Державному Видавництві України і викладав політичну економію—не „у вузах", як пише Римаренко — а на робітфаку. Згинув він на початку 1930-их років.

Статтею Римаренка під промовистою назвою „Переоцінка цінностей" чи не пробують ті, з Відділу Пропаґанди ЦК КПУ, заохочувати нових потенціяльних зміновіховців, щоб оформлювали новий „проґресивний рух", цим разом, очевидно, не за поворот на батьківщину. Там, у ЦК КПУ, думають, мабуть, про творення в країнах Заходу з окремих груп різнонаціональних еміґрацій леґального запліччя, поруч з існуючими групами „проґресистів" і „совєтських патріотів".

БРИТАНІЯ — НІМЕЧЧИНА

Бонн. — 15-16 лютого прем'єр британського уряду Гаролд Вільсон і міністер закордонних справ Джордж Бравн були гостями в столиці Німецької Федеративної Республіки — Бонні. Ці два міністри об'їздять столиці шістьох держав — членів европейського Спільного Ринку. Після Парижу, Риму та Брюсселю Бонн був четвертою їхньою стацією.

Відомо, що в минулих роках між урядами Великобританії та Західньої Німеччини були приязні відносини. Вінстон Черчилл, що вклав був усю свою енерґію, щоб не допустити панування Німеччини в Европі, після її поразки в другій світовій війні вже 1946 року заявив, що німців треба вернути в родину цивілізованих народів. Між визначними британськими та німецькими політичними діячами щороку відбувалися зимові зустрічі для обговорення міжнародних проблем.

В 1963 р., коли президент де Ґолль заявив своє „вето" в справі вступу Великобританії до Европейського Спільного Ринку, в Західній Німеччині це рішення французького уряду викликало невдоволення й осуд: через те між Францією і Німеччиною настало значне „охолодження". Уряд Ергарда тримався „англо - саксонської" орієнтації і не вважав на політику де Ґолля.

Новий уряд Кізінґера, створений 1 грудня 1966 р., вирішив зайняти більш еластичну позицію в міжнародній політиці. Не цураючись приязни з Вашинґтоном, він ужив заходів для ближчої співпраці з Парижем: перша подорож Кізінґера і міністра Брандта була до де Ґолля в Парижі. Розмови були „сердечні". Німецький уряд вступив у тісну співпрацю з Францією на технічному полі: в атомових дослідах.

Дружні розмови Кізінґера-Брандта з французами в Парижі не були добрим знаком для переговорів про вступ Британії до Европейського Спільного Ринку. Німці заінтересовані в допомозі де Ґолля для нової політики щодо країн „народних демократій", де французи мають вплив. Отже, коли де Ґолль повторить своє „вето" проти вступу Британії до Европейського Спільного Ринку, то німецький уряд не робитиме в того великого шуму.

Британські міністри приїхали до Бонну після того, як відбули приязні переговори з російським прем'єром Косиґіним у Лондоні. В комунікаті про ці переговори згадано, що Лондон і Москва заінтересовані в непорушності кордонів в Европі.

Коли на пресовій конференції в Лондоні журналісти запитали Бравна, чи цей комунікат показує, що британський уряд визнає теперішній східній кордон Німеччини по лінії Одри, то міністер дав загадкову відповідь: мовляв, кожний може вичитати з комунікату те, що йому подобається... Ці слова викликали в німецькій пресі протести. Вільсон і Бравн мусіли вияснити позицію Британії, мовляв, справу кордонів має вирішити майбутня конференція. Цікаво, що в Німеччині знають позицію де Ґолля в справі кордонів: він не раз заявляв, що Франція за те, щоб Одра й Нісса були остаточним кордоном між Польщею та Німеччиною. Однак за це тут не докоряють де Ґоллеві.

Наради представників британського та німецького урядів у Бонні названо в комунікаті корисними. Німці вирішили послати свого делеґата до Парижу для підтримки вступу Великобританії до Спільного Ринку. Однак, є поважні розходження між обома державами в двох точках:

— Покриття коштів за перебування 55.000 британської „Райнської армії" в Німеччині, що є на постої в системі НАТО. Вільсон і Бравн дали зрозуміти своїм колеґам у Бонні, що Британія мусить відкликати своє військо з Німеччини, якщо не одержить звороту сум, котрі витрачає на ту свою армію.

— Німецький уряд, хоч не наполягає на своєму вступі до „атомового клюбу" (розпорядження атомовою зброєю), але вагається підписати договір про непоширення атомової зброї для інших держав. У Німеччині побоюються, що договір може обмежити розвиток атомової енерґії для мирних цілей, і це було б перешкодою для народного господарства неатомових країн. До речі, французький уряд не підписав того договору, який укладено в порозумінні між Вашинґтоном, Москвою і Лондоном.

Заява Вільсона про можливе відкликання з Німеччини британської армії, кошти утримання якої німецький уряд відмовився взяти на себе, знайшла відгук у Парижі: де Ґолль заявив, що цим рішенням Британія замикає собі двері до Спільного Европейського Ринку, бо покаже, що інтереси Европи британцям чужі...

Одночасно в Бонні вирішено скасувати угоду про купівлю зброї для Німеччини в Британії на суму 350 мільйонів марок. Цю заяву підписав минулого року прем'єр д-р Ергард, щоб таким способом дати компенсацію Британії за удержання її армії в Німеччині. Тепер скасування угоди показує, що новий уряд в Бонні хоче використати в інтересі Німеччини наявну ситуацію. Але ця справа є ще далі предметом торгу.

Viator

Д-р І. Головінський

ПСИХОЛОГІЯ В СССР

(2)

Побоючись впливів західньої психології на совєтське шкільництво, комуністична партія неодноразово гостро виступала проти педагогічної психології в західньому, европейському розумінні цього поняття. Спеціяльне рішення в цій справі виніс був ЦК комуністичної партії СССР, а в офіційній совєтській енциклопедії педагогічна психологія це: „реакційна буржуазна наука про дітей, завданням якої є відкрити питомі властивості і права упривілейованих кляс".

Як бачимо, офіційна совєтська наука за всяку ціну намагається затерти різниці поміж одиницями чи групами.

Строга контроля збоку партії над психологічними науками була причиною занепаду психології в совєтському Союзі.

До якої міри совєтська психологія відстала від психології у вільному світі може посвідчити факт, що лише в 1955 році вперше появився друком в СССР журнал, присвячений проблемам психології п. н. „Вопросы психологии."

Зацікавлення психологією в академічних кругах було досить повільне, так що, наприклад від 1955-го року до 1965 року число доповідей виголошених на всесоюзному з'їзді психологів, було далеко менше, як доповідей, виголошених на подібних з'їздах у ЗДА.

Приглянувшись до національної приналежности учасників наукових з'їздів в СССР, бачимо, що совєтська офіційна лінія не допускає жадних виявів національної окремішности. До якої міри психологи залежать від Москви свідчить факт, що офіційні підручники психології та офіційні переклади відомих західноевропейських і американських підручників є виключно в російській мові. Українські науковці в УССР змушені друкувати свої твори російською мовою.

Дальшим доказом поневолення української науки є мале число українських психологів, які беруть участь у всесоюзних з'їздах. Наприклад у 1963 р. на всесоюзному з'їзді психологів відчитано 323 доповіді з Москви та Ленінграду і лише 45 з Києва і взагалі України.

Тяжко мати повний образ праці українських психологів тому, що совєтський уряд в своїй русифікаційній, колоніяльній політиці не друкує статистичних даних про українську науку. Про українських психологів, можна їнських психологів можна дещо довідатись, приглянувшись совєтських наукових журналах чи до прізвищ учасників конґресів і з'їздів.

З праць, опублікованих в американських психологічних журналах, можна зробити висновок, що деякі українські совєтські психологи зацікавлені в проблемах виховної психології.

У 1963 році на всесоюзному конґресі психологів в Москві виголошено дві доповіді українських психологів на педагогічні теми: Запорожець промовляв на тему „Набуття знання і нові методи навчання", а Костюк на тему, „Ціль шкільництва і психологія навчання".

Одначе, не зважаючи на зацікавлення поодиноких психологів проблемами виховної психології, переважна більшість їх займається дослідами над фізично-біологічними основами психопатології. Психоаналіза і аналітична або глибинна психологія майже невідомі в Совєтському Союзі. На 18-му міжнародному конґресі психологів, який відбувся в Москві у серпні 1966 р., не було ані однієї доповіді з ділянки аналітичної психології.

Ізоляція совєтських психологів продовжується також в інших напрямках. Режим робить усе можливе, щоб не допустити до зв'язків молодих психологів із закордоном. На доказ цього твердження можна подати такий приклад:

Підготовляючи 17-ий міжнародний конґрес психологів, на якому автор цієї статті був присутній, американські психологи запросили до участи в ньому молодих науковців з інших держав. Вирішено покрити кошти подорожі запрошених для участи в конґресі. На запрошення відгукнулося 24 держави, з комуністичних держав прибуло тільки два психологи: один з Польщі і один з Юґославії.

Висновок з цієї короткої статті цілком самозрозумілий: доти, поки Україна буде під контролею російського імперіялізму, цілковито неможливим є будь-який самовияв української критичної науки.

(Кінець)

БЛЕКОТА

Блекота — отруйне зілля. Нею колись знахурки підкурювали зуби, щоб не боліли. А московсько - большевицькі окупанти в Україні підкурюють дитячі душі. Як вони кажуть — душі підростаючого покоління.

Запопадливо з перших же років захоплення влади окупант зорганізував т. зв. Дитвидав (Дитяче Видавництво) і почав заливати Україну повінню блекоти — книжок, призначених формувати відданих режимові та Москві „совєтських ґраждан".

Цікавий і промовистий факт: саме тоді, коли в Америці почав виходити український журнал для дітей „Веселка", там в Україні, окупант засновує видавництво з подібною ж назвою!

За цей час, — розповідають в „Літературній Україні" (число 95) Валентин Бучко і Наталя Забіла, — „Веселка" видала 150 мільйонів примірників книжок. Якщо пересічно, — пишуть вони, — кожна книжка побувала в руках навіть десяти читачів, то вже „півтора мільярда хлопчиків і дівчаток пережили чудесні хвилини єднання з книжкою, яка формує дитячу душу".

До війни у київському „Дитвидаві" працювали редактори з такими прізвищами: Є. Борисова, Г. Волкова, І. Ґрінзайд... Не бракує подібних прізвищ московських редакторів - цензорів і в теперішньому київському видавництві „Веселка". Чи важко собі уявити, якого роду книжки мандрують до української дитини з такого видавництва і з такими редакторами - цензорами!

Беззастережно, не оглядаючись, устами московського окупанта „Літературна Україна" наказує своїм поетам та письменникам.

— „Годі писати оповідання про те, як шнурувати черевики! Дітям потрібні оповідання, вірші, повісті, поеми, насичені Горьківською та фурманською романтикою!" (Назви походять від прізвищ московських письменників Горького і Фурманова. — П. П.).

Іншими словами „Літературна Україна" дає директиви сіяти на українській дитячій ниві блекоту. Московсько - большевицьку блекоту.

П. Панасенко

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО „ДОБРОДІЙНІ МАРКИ"

Ред. І. Світові належиться признання за статтю з 23 лютого „Про добродійні марки УССР". Як доповнення до цієї статті хочу подати ще такі інформації:

В Українській Загальній Енциклопедії, III том, ст. 994, під гаслом „Українська Філятелія" написано про це видання поштових марок так:

„... У зв'язку з голодом 1921-22 рр. в червні 1923 видано мистецьку добродійну серію з 4 вартостей, замовлену в берлінській держ. друкарні за зразками з Харкова. Цю серію допущено до продажу лише в 6 більших містах України між 25 червня і 15 липня 1923"...

На підтвердження інформації в Українській Загальній Енциклопедії відносно допущення цих марок до обігу у моїй збірці зберігається одна поручена коверта з добродійними поштовими марками „Допомога голодуючим". Ця коверта була вислана з Києва 26 червня 1923 року. Інша коверта з цими ж марками перепечатана поштовим штемплем „Полтава, 6 липня 1923".

Неуживані марки цієї серії поштових марок можна набути тепер без труднощів. Вони зареєстровані в усіх відомих каталогах для поштових марок в розділі „Україна". Ринкова ціна повної неуживаної серії (4 вартості) не перевищує одного доляра. Уживані марки на ковертах знайти значно трудніше.

Любомир Гугель
Істон, Па.

ПРОТИ АЛЬКОГОЛЮ

Свого часу на сторінках „Свободи" відбувалась дискусія в справі показу моди. Участь у тій дискусії брали жінки і чоловіки, одним словом було широке заінтересування. Дивне явище: на статтю д-ра С. Парфанович був лише один голос читача.

Д-р С. Парфанович виховала покоління, яке частинно залишилось на рідних землях, а частинно розбрелося по світі, і своєю статтею хоче вплинути на виховання нового покоління. Тож ми, батьки, повинні допомогти їй у цьому, щоб на запитання „де ваші діти?" — не треба було нам відповідати: „в барі".

Оксана Шумило
Ню Гейвен, Конн.

„КОМУНІСТИЧНА РУКА"

Літ вісім або десять тому я писав, що поміж працівниками „Свободи" діє комуністична ручка, яка перекручує протикомуністичні відомості. Тепер ось у часописі з 21-го лютня 1966 ч. 31 в рубриці „Останні вісті" подана відомість:

„Справа копомоги Центральної Розвідчої Агенції". То, мабуть, має бути написано „справа допомоги..."

Кожний прояв боротьби против злочинному комунізмові є добродійство для людскости. Ви, панове, називаєте те „аферою" — тобто злочином. Ваше повідомлення більше надавалося б до сторінок „Правди" чи якої іншої злочинної комуністичної газети. Замість того, щоб пильнувати Галицький Унійатський Католицізм та латинство, краще б пошукали, хто ганьбить чесне імя українців такими взірцями комуністичної редакції, як то є видруковано в повище поданому часописі „Свободи".

Майор Микола Неганів
Дітройт, Миш.

Примітка редакції: Автор листа в першому ж уступі допустився помилки, написавши своєю „некомуністичною рукою" замість 1967 рік — 1966-ий. „Комуністичної руки" дошукується він у чужих друкарських похибках. Правопис цього листа збере-

ЗА ТРИ РОКИ, У 1969-МУ РОЦІ, ПРИПАДАЄ 75-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ! НАЗУСТРІЧ ЦЬОМУ ЮВІЛЕЄВІ ВЖЕ ПОЧАВСЯ ТРИРІЧНИЙ ПОХІД ДЛЯ ЗБІЛЬШЕННЯ ЧЛЕНСТВА ЦІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАМОРСЬКОЇ ТВЕРДИНІ ДО 100,000. СТАВАЙТЕ ДО ПРАЦІ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЄЇ МЕТИ, БО ВОНА ЗАБЕЗПЕЧИТЬ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Рік XIV — Лютий 1967 — Ч. 2 (127)

Степан Куропась

ВІДДІЛИ ЧИ КАНЦЕЛЯРІЇ

УНСоюз зі своїми 475 Відділами є базою головного походу і організаційного життя організації. З тієї бази виходять директиви, інструкції, поради, виходять бюлетені у формі „Трибун УНСоюзу".

Трибуна інформує нас, Відділи по місцях, про стан справи а Відділи, що є малими базами у місцях свого діяння — інформують про стан своїх районів. Між головною базою і малими мусить бути зв'язок, кооперація і готовість служити. Не можна нехтувати зарядженнями Головної Канцелярії, не може секретар носити листи з Централі в кишені, не використавши їх, або без передання їх змісту другим урядовцям Відділу чи членам на членських сходинах.

Система Відділів в братських запомогових організаціях перестаріла. Скандинавці, німці, а декуди і чехи давно вже перейшли на систему канцелярій, хоч для репрезентації, соціяльного життя, спорту і т.п. залишили Відділи. Відділи відтяжено від збирання вкладок і вони мають час на виховання молоді, на спортові імпрези, соціяльне життя, мають час на виховування будучих кадрів, яких організує чи вписує в члени Канцелярія при помочі постійних організаторів, урядовців канцелярій, при допомозі відділових урядовців. Сьогодні замало є усталити квоти і чекати, чи вони будуть виконані або перевиконані. Це те саме, що ухвалити бюджет Організації і предвидіти видатки — без надії на приходи. Те, що лише одна третина Відділів працює для УНСоюзу, а дві треті рішають, що мають подвоїтися чи потроїтися, а нічого в тій справі не роблять, — свідчить, що для таких неактивних Відділів, які не дбають за нових членів, треба нових, більших баз, треба канцелярій! Бо хто може знати, чому деякі Відділи не зростають, деякі тратять членів, ще інші зовсім завмирають?! До певної міри цю роботу роблять обласні організатори, але та робота їм не під силу, як вони мандрують з міста до міста.

Створити нові бази, назвемо їх Окружними Комітетами чи Канцеляріями, треба так, щоби в Канцеляріях - Базах були урядовці. До тепер праця Окружних Комітетів спирається на скликуванню Окружних Зборів, які, залежно від урядовців, є менше або більше успішними. Створити бази без праці — це те саме, що завести баштан без кавунів. Баштани є степові бази, на яких всякий подорожній під час спеки може відпочити і підкріпитися. Кавуни були криницями степу. В добрій союзовій базі - канцелярії може знайти душевний відпочинок письменник, поет, учитель, статистик. Союзові Канцелярії по містах є питанням будуччини. Заглибоко ми вросли в систему Відділів, щоби з неї вилізти. Але вилізти колись мусимо, тому вже тепер треба приготовлятися. Звичайно, що буде велика опозиція, мовляв, УНСоюз шахує автономію Відділів. На ділі жодного шахування не буде, бо Відділи останнуться, а Канцелярії будуть з'єднанням районів з канцелярійним апаратом збирання вкладок. Союз має одну канцелярію в Торонті, яка однак не є так випосажена, щоби могла виконувати функції канцелярій скандинавських союзів. Не має вона теж злуки Відділів для тієї функції. Але це є експеримент і такий самий, але більше оформлений, експеримент треба, на мою думку, провести в Шикаґо, Філядельфії, Дітройті, Клівленді і Пітсбурґу. Ню Йорк має канцелярію в Джерзі Сиі. Звичайно, що для переведення таких далекойдучих реформ треба ухвали Конвенції. Але Конвенція нічого не ухвалить, як не буде вироблений плян, правильник і статутове оформлення! А до Конвенції УНСоюзу лише 3 роки. За три роки праці можна мати виразніший плян канцелярій по перестудіюванню інших братських організацій. Тоді теж можна буде знати, чи справа дозріла і є до переведення, бо УНСоюз не може спочити на лаврах, навіть якщо у Великому Поході досягне кількости в 100,000 членів.

Ярослав Падох

ПЕРЕДУМОВИ УСПІХУ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ

Читачі „Трибуни УНСоюзу", а з ними загал нашого громадянства, поінформовані про великий, імпозантний плян, який намітила Екзекутива УНСоюзу на своїх новорічних нарадах, проголосивши, замість традиційного однорічного, трирічний організаційний плян. Він збігається із завершенням 75-річного ювілею УНСоюзу, що його відмічуватимемо весь 1969 рік.

Великий ювілей вимагає великої праці

Великий ювілей великої й найстаршої у світі української національної установи вимагає великого відмічення цього ювілею. Побіч мистецьких та літературних плянів, задуманих на непересічну міру, встановлено також, як на наші умови та дотеперішні преценденси, непересічний плян ювілейної розбудови нашої й так найбільшої поза межами України установи Сто тисяч членів у 75-річчя великої української громади у вільному світі, це ніяк не завеликий намір. Адже тут, на американській землі, в десятеро від нас менші національні групи мають куди більші братські організації від нас. Можна з повною підставою твердити, що бодай одна стотисячна українська установа є конечно потрібна для поваги української спільноти в цім краю та її більшого впливу на тутешню суспільність й її уряди.

Щоб досягти цю велику мету треба великої й систематичної праці. Весь союзовий загал мусить у неї включитися й безнастанно, від початку до її повного закінчення, прямувати до здійснення наміченого пляну.

ТІЛЬКИ ПРАЦЕЗДАТНІ ВІДДІЛИ МОЖУТЬ ВИКОНАТИ ВЕЛИКУ ПРАЦЮ

Основа нашої праці проходить у Відділах, які втішаються широкими правами, але водночас несуть велику відповідальність. Вони самі собі вибирають свій уряд, а то й добирають своє членство. Вони мають повну змогу плянувати свою працю і вибирати засоби й шляхи її виконування. Головна канцелярія УНСоюзу тільки старається дати Відділам і їх урядам добру пораду та допомогу в чому її потрібно. Головним обов'язком Відділів є дбати про свій розвиток, зокрема ріст свого членства. Вони повинні підшукувати нових членів на місце тих, що відійшли, й здобувати щораз більше нових членів, щоб збільшати свій Відділ, а з ним весь УНСоюз.

На жаль, не всі Відділи дбають про це. Багато є таких, які занедбують цей основний обов'язок й роками навіть на одного члена не збільшують своєї громади. Прикладом може послужити досвід останніх місяців. В грудні 1966 р. ми придбали коло шістсот членів, але їх зорганізували тільки 162 Відділи на всіх 475, що їх має УНСоюз. Отож в цьому дуже активному місяці тільки одна третина Відділів взагалі працювала, а на три Відділи два не подбали ані про одного члена. Ще гірше було в першім місяці цього року. В січні придбано лише 292 члени й то силами тільки 104 Відділів. Отож, приблизно на п'ять Відділів **чотири** не придбали ані **одного** члена. Очевидно, що при такій оспалості Відділів неможливо вести велику працю і здобути великі успіхи. Тому першим завданням виконання ювілейної організаційної мети є праця **всіх** Віділів. А якщо якісь Відділи мають невідповідні уряди, які чи то з приводу старости, недуги, чи інших причин не можуть **зараз** узятися до ювілейного змагання, вони мусять бути замінені новими, тобто такими, які зможуть і схочуть розпочати та до кінця довести велику ювілейну роботу. На початку ювілейного змагання апелюємо до всіх Відділів подбати про працездатні уряди, які б постійно брали в ньому участь. Членство

(Продовження на 4-ій стор.)

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній трирічній організаційній кампанії Українського Народного Союзу з метою збільшити кількість його членства до 100,000 у 1969-му році, в якому припадає 75-ліття УНС, окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для її взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікуватиме в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки будуть нам надіслані. На цьому місці поміщуємо перший десяток тих юначок і юнаків, які щойно дістали в УНСоюзі своє забезпечення, забезпечуючи одночасно і світле майбутнє Українського Народного Союзу.

Віра Борисенко
дочка Дмитра і Катерини з Асторії, Н.Й.

Степан Мінько
син Ілька і Каті з Асторії, Н.Й.

Анна Ядловська
дочка Романа і Марії з Джерзі Сити, Н.Дж.

Емілія Ядловська
дочка Романа і Марії з Джерзі Сити, Н.Дж.

Патриція Гречуло
дочка Євгена і Софії з Асторії, Н.Й.

Ольга Хоманчук
дочка Івана і Аґнес з Асторії, Н.Й.

Ярослав Хоманчук
син Миколи і Наталії з Асторії, Н.Й.

Адріянна М. Майборода
дочка Мільдрод Майбороди з Виллимантик, Конн.

Марія В. Круліковська
дочка Івана і Євгенії з Стемсфорду, Конн.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ ВШАНОВУЄ НАЙСТАРШОГО ВІКОМ ЧЛЕНА УНС

В половині лютого чотири члени Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник гол. предсідника Володимир Сохан, головний секретар д-р Ярослав Падох і головний касир Іван Кокольський та головний радний Степан Гавриш і ред. А. Драган відвідали чи не найстаршого віком члена Українського Народного Союзу, Андрія Шевця, в його домі в Парамусі, Н.Дж. Цей наш сеніор, що не тільки виглядає, але й держиться напричуд молодо, так, що ніхто не „дав би" йому більше яких 65 - 70 років, прожив уже точно 94 роки, бувши точно 60 років членом УНСоюзу. Андрій Швець приїхав до Америки в 1907-му році та поселився у Вунсакеті, в стейті Ровд Айленд, де відразу ж найактивніше включився в місцеве українське громадське і церковне життя, ставши його лідером. Був засновником двох Відділів УНСоюзу, одного в 1907-му, вже в році його приїзду до Америки, а другого в 1910-му році. Був основником місцевої читальні „Просвіта". Був кількаразово головою Відділу УНС. Сам веселої вдачі, любить пісню. Був одним із перших українських фармерів, що займалися молочарством. Досягнувши поважний вік, продав фарму і тепер живе разом зі своєю дочкою, — яка між іншим, знаменито володіє українською мовою — та її родиною в Парамусі. Всі були раді відвідинами, під час яких цього сеніора УНС відзначено пам'ятковим золотим годинником. Опісля п. Швець був гостем Екзекутивного Комітету на обіді та радо оповідав багато із піонерських часів УНСоюзу та своєї повної труду, але й радости громадської і союзової активности. На фото, зняте в домі п. Шевця під час відвідин, сидять п. А. Швець з дочкою. Стоять (зліва): гол. секретар д-р Я. Падох, гол. радний Степан Гавриш, гол. предсідник Йосип Лисогір, гол. касир Іван Кокольський та заст. гол. предсідника Володимир Сохан.

Володимир Сохан
заст. гол. предсідника
і керівник Рекородового відділу

ТРИБУНА СЕКРЕТАРІВ

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Таке питання ставлять організаторам УНСоюзу проспекти — кандидати в члени, і тому організатори повинні бути готові з відповідями на них. Бо точне і совісне вияснення суті життьового забезпечення і його коштів напевно переконає кожного, який твердить, що „не вірить у забезпечення".

Вкладки життьового забезпечення УНСоюзу, як і всіх забезпеченевих установ, базовані на:

1. статистиці смертних випадків серед соток тисяч осіб у кожному віці,
2. на відсотках, що їх одержує забезпеченева установа з інвестованих вкладок,
3. на коштах ведення забезпеченевого підприємства.

Суть життьового забезпечення — це договорення більшої кількости осіб про спільне оплачування риску їхнього забезпечення, обчислюваного науково на підставі досвіду минулих років. (Таблиці вкладок УНСоюзу базовані на найновіших статистиках із таблиць КСО 1958).

Для прикладу подаємо рахунок позірного кошту забезпечення члена, якому 30 років, та який вибрав собі грамоту УНСоюзу кляси ДП-65 на суму §5,000. Річна вкладка цього члена за дану грамоту виносить §73.70.

За 20 років цей член заплатить вкладки в сумі	$1,474.00
В тому ж часі він одержить 19 дивіденд на суму	638.00
Згідно з цим член дійсно платить лише різницю	$836.00
По двадцяти роках цей член може вибрати грошовий зворот, який виноситиме	880.00

Повище доказує, що член вплатить вкладками менше, як одержить за них впродовж 20 років забезпечення. Тут очевидне питання відсотків і це напевно пригадає організаторові кандидат у члени. Але йому треба вияснити, що коли б він складав гроші до банку, то ніколи за вплачених перших $73.70 не виплатив би йому банк повної суми $5,000, як це зробив би у випадку смерти УНСоюз. Що більше, член не мусітиме платити своїх вкладок річно; він вже по вплаті першої місячної вкладки стає забезпеченим на повну суму $5,000. Відсотки від вкладок, що їх інвестує УНСоюз, дають можливість покрити кошти риску забезпечення. Тут однак слід підкреслити, що УНСоюз має велику резерву забезпеченевих фондів, бо на кожних вимаганих $100 резерви має УНСоюз $132, і ці великі резерви інвестовані дають відсотки, які вможливлюють УНСоюзові устійнювати теж нижчі вкладки забезпечення та виплачувати членам вищі дивіденди. Проценти з інвестицій, як з цього виходить, покривають в УНСоюзі не лише кошти риску забезпечення, але дають теж інші користі членам. Суть забезпечення — це спільний риск більшої кількости осіб, з яких одні доживають до старшого віку, а другі своєю смертю потверджують непомильність статистики сподіваного числа смертних випадків у кожній віковій групі.

Подані вгорі числа, це чесний рахунок, який переконує. Бо тільки коли б ми знали наперед, що напевно житимемо довго, відпала б суть і потреба життьового забезпечення, а можна б лише дбати про ощадностеві конта.

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ У ГОЛОВНІЙ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ В ДЖЕРЗІ СИТІ В ДНІ 15 ЛЮТОГО 1967 Р.

В нарадах взяли участь всі члени Головного Екзекутивного Комітету а саме: гол. предсідник Йосип Лисогір, заступники гол. предсідника інж. Степан Куропась, Марія Душник, Богдан Зорич і Володимир Сохан, гол. секретар Ярослав Падох і гол. касир Іван Кокольський та гол. редактор Антін Драган.

Наради розпочалися о год. 10.15 ранку.

Принято запропонований гол. предсідником Й. Лисогором наступний порядок нарад:

1. Відкриття
2. Справоздання членів Екзекутиви й гол. редактора
3. Справоздання Культурної Комісії
4. Стипендійні справи
5. Різні справи
6. Закриття

1. В і д к р и т т я

Наради відкрив гол. предсідник Й. Лисогір вітаючи приявних. Після приняття порядку нарад приступлено до звітування з діяльности.

2. Справоздання членів екзекутиви й гол. редактора

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

Гол. Касир І. Кокольський склав справоздання з діяльности фінансового відділу за час від останніх нарад екзекутиви, які відбулися 29 грудня 1966 року. В тому часі інвестовано суму $402,626.19 у вартісних паперах, (бондах) та суму $450,802.01 в гіпотечних позичках (морґеджах). В тому часі згрошевлено дозрілі або відкликані вартісні папери на суму $300,640.55. Набуті вартісні папери опроцентовані на 5 5/8 до 6 1/4 відсотки. Закуплено також на короткий час короткотермінові папери, щоб мати поготівля для виплати признаних позичок. Попит за гіпотечними позичками дещо зменшився, але все ще брак достатньої продажі морґеджових грошей.

А. БОНДИ

Закуплені бонди

100m U.S.A. Savings Bills 4.55% due 2/2/67	$ 99,646.11
25m Associates Investment Co. 6 1/4% Senior Notes, due January 1, 1970 (Yield — 6.25)	25,000.00
50m Jersey Central Power and Light Co. 6% Ser. due 1992	51,436.00
150m U.S.A. Treasury Bills, 4.30% due March 9, 1967	149,390.83
75m Louisiana Power and Light Co., 1st Mtge Bds, 5 5/8% Series due 1997	77,153:25
TOTAL:	$ 402,626.19

Доспілі або відкликані бонди

3m N.J. Highway Authority, 3 1/4% Genl. Rev. Bonds due 1988	$ 3,120.00

(Закінчення на стор. 6-ій)

ТРИБУНА СЕКРЕТАРІВ

(Закінчення з 3 стор.)

Нашим організаторам дуже дораджуємо приготувати собі інші приклади у подібній формі, як вгорі, а всім читачам — призадуматися над поданими фактами, коли вони не мають ще грамоти в УНСоюзі на поважну суму забезпечення.

ДЛЯ ЯКИХ ЦІЛЕЙ ВИКОРИСТОВУЮТЬ АМЕРИКАНЦІ ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Життьове забезпечення, яке у своїх початках служило в першу чергу для посмертних виплат по забезпечених особах, виплачує тепер понад 60 відсотків грошей забезпеченим ще за життя. Найважливішими цілями, для яких використовують американці свої грамоти життьового забезпечення, за порядком популярности їх застосування, є ось такі:

1. Утримання родини;
2. Фонди на сплату фінансових зобов'язань;
3. Засіб ощаджування;
4. Фонди на пенсію;
5. Гроші на освіту дітей;
6. Готівка на сплату морґеджу;
7. Забезпечення позички.

Це варто мати на увазі при організуванні нових членів, яким можна б вичислити можливі пристосування пропонованих їм грамот забезпечення.

ЧОМУ МІЙ НОВИЙ ЧЛЕН НЕ ОДЕРЖАВ ЩЕ ГРАМОТИ?

Після висилки грамот нових членів приходять до Головної Канцелярії запити, чому деяким членам ще не вислано грамот. Це дуже рідкісні випадки, але вони трапляються і мають свої причини. І коли секретарі та організатори знатимуть причини, вони можуть запобігти таким випадкам. Коли секретар чи організатор виповняє аплікацію на вищу суму забезпечення, або хоче забезпечити кандидата із сумнівним здоров'ям навіть на низьку суму, він повинен постаратися прислати таку аплікацію якнайскоріше до Головної Канцелярії, не чекаючи кінця місяця. При високих сумах забезпечення Головна Канцелярія має не лише перевірити дані про стан здоров'я аплікант а і дати аплікацію затвердити головному лікареві, але також при забезпечені на суми $10,000 і більше (за вийнятком суми до $10,000 у віці до 25 років) подати кандидатові в члени через секретаря чи організатора, до якого лікаря він має вдатися, щоб перейти ще другі лікарські оглядини. Все це повинно б статися перед кінцем даного місяця, в якому з датою останього дня мала б бути оформлена грамота забезпечення цього нового члена. У випадку сумнівного стану здоров'я наш головний лікар вимагає додаткових оглядин лікаря, або вияснень у доповненні до одержаних аплікацій, що також затримує висилку виготовленої нової грамоти до часу одержання вимаганого доповнення. Тому найкраще було б присилати до Головної Канцелярії всі аплікації нових членів якнайскоріше, а спеціяльно скоро, а не в останніх днях місяця, аплікації на вищі суми та взагалі у випадках сумнівного стану здоров'я аплікантів.

ВИПОВНЮВАННЯ МІСЯЧНИХ ЗВІТІВ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА

Кожний Відділ має обов'язок присилати, рівночасно із місячним розчисленням про зібрані вкладки, також місячні звіти, окремо для членів дорослих та для молоді, подаючи в них точно всі зміни у стані членства. Идеться тут про суспензи, прийняття на ново, відхід з перехідними листами членів, прийняття з перехідними листами членів та всякі інші зміни, включно із померлими членами. Коли секретар впише якогось члена, із яким зайшла якась зміна, в іншу рубрику звіту, можуть трапитися внаслідок цього різні непорозуміння і клопоти. Наприклад, коли секретар не подав у звіті, що член вибрав у Відділі перехідний лист, тоді дуже часто такий член ще далі фіґуруватиме на виказі цього Відділу. Так трапляється тому, що член із перехідним листом не завжди відразу зголошується до іншого Відділу, який тоді пересилає Головній Канцелярії одержаний перехідний лист. Коли член нікуди не зголоситься, тоді Головна Канцелярія без повідомлення у звіті не може знати, що даний член покинув цей Відділ.

Головна Канцелярія мала випадки, що на підставі мусячного звіту виставила посмертного листа по членові, який тільки відходив на безплатне продовження забезпечення. Сталося так тому, що ім'я та прізвище члена було вписане в іншу рубрику (в рубрику померлих). Коли ж мова про смертні випадки, то дуже дораджуємо Відділам повідомляти про це Головну Канцелярію відразу окремим листом, не чекаючи на час місячного звітування. Що більше, повідомлення про смерть на звіті, який вислано скоріше як в кінці місяця, може часом бути поладнане аж наприкінці місяця, коли Головна Канцелярія опрацьовує всі ці звіти разом. Всім секретарям дуже дораджуємо переглядати місячні звідомлення Головної Канцелярії про рух членства, друковані у „Свободі", щоб впевнитися, які зміни зайшли у стані членнтва їхніх Відділів, та евентуально повідомити Головну Канцелярію, коли треба щось справити, чи змінити у стані членствя на чергових виказах Відділів.

РАХУНКИ ДОРОСЛИХ І МОЛОДІ — РАЗОМ НА СПІЛЬНИХ ДРУКАХ

Починаючи від січня цього року, фінансовий відділ Головної Канцелярії ввів спільні друки рахунків для обох департаментів: дорослих і молоді. На таких спільних рахунках подані суми належних вкладок членів деп. дорослих в одній лінії, а членів департаменту молоді в другій. Після них подає фінансовий відділ належні дебети і кредити, по вчисленні яких до рахунку є вписана остаточна сума місячного рахунку, разом за молодь і дорослих. На звороті місячного рахунку є окремі колюмни, призначені для списків відтягнень — незаплачених вкладок членів департаменту дорослих, а окремі для молоді.

Також новим на цих нових друках рахунків є інакший розподіл фондів, введений у зв'язку із злукою посмертного і адміністраційного фондів. В першій колюмні фронтової сторінки рахунки вписується загальні суми вкладок, а в наступних — спершу забезпеченевий фонд, а далі братський. Розподіл вкладок на ці фонди виписує фінансовий відділ Головної Канцелярії, беручи під увагу, що забезпеченевий фонд — це злучені фонди посмертний і адміністраційний, а братський фонд — це лише вкладки на фонди допомоговий, народний і конвенційний та передплата „Свободи".

По цій самій лінії реформи вже оформлюються нові члени в рекордовому відділі Головної Канцелярії, який обчисляє вкладки членів та виготовляє викази. Всі нові члени, починаючи від січня ц. р., вже матимуть на виказах розподіл фондів на забезпеченевий і братський, так що по сумі братського фонду секретарі зможуть вже розпізнати, чи даний член оплачує фонди і передплачує „Свободу" з вкладками даної грамоти. У всіх раніше начислених вкладках можна пізнати, чи член передплачує „Свободу" та в якій сумі, як і те, чи оплачує він фонди, по числових символах, пояснення яких були розіслані всім секретарям два місяці тому.

ПЕРЕДУМОВИ УСПІХУ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Відділів, Окружні Ради та обласні організатори повинні про це подбати, й то подбати негайно.

Якщо з якихось причин немає змоги обрати відповідний, активний уряд, тоді слід неактивний Відділ получити з іншим, активнішим та так спільно вести союзову працю. Злука малих і неактивних Відділів повинна дати працездатні клітини нашої союзової організації. Не відкладаймо цього на пізніше. Чим скоріше об'єднаються такі Відділи, тим краще для них і для УНСоюзу.

Є ще ряд Відділів, які не відбули своїх річних зборів та не вибрали нового уряду. Членам таких Відділів треба ще перед зборами добре обдумати, кого обрати до уряду та чи в потребі ні ухвалити злуки з іншим Відділом.

ВИКОНУЙМО НЕ ЛИШЕ РІЧНІ, АЛЕ МІСЯЧНІ КВОТИ

Кожний Відділ та Округа повинні виконати свою річну квоту, яка виносить десять вісотків їх загального числа членів. Якщо Відділ мав при кінці 1966 року 600 членів, то повинен в 1967 придбати бодай 60 нових членів. Звичайно Відділи принимають це до відома й ждуть на другу частину року, щоб забратися до виконування квоти. Це зовсім зле. Квоту треба виконувати кожного місяця 60 членів річно зобов'язує Відділ придбати щомісяця бодай по п'ять членів. Отож берімся відразу до виконування наших місячних квот. Наші щоденні обов'язки праці на прожиток не дають нам аж стільки часу, щоб ми могли під кінець року присвятити союзовій праці весь день. Тому цю працю треба виконувати постійно від першого місяця і першого дня акції. Тільки тоді ми зможемо виконати вповні наші річні квоти та їх навіть перевиконати. Ось так працювали в 1966 округа Монтреалю, яка на 190% виконала квоту, Торонта (155%) чи Вінніпеґу (137%).

НЕ ДОПУСТІМ НАВІТЬ НА КОРОТКИЙ ЧАС ДО ЗМЕНШЕННЯ ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ

Саме придбання нових членів не завжди вистачає. Коли Відділ здобуде навіть 50 членів, а втратить в році 75, тоді він йде вниз і його доля загрожена. Тому кличем ювілейної кампанії є не лише виконання квоти, але також вирівнання всіх втрат, й то негайно після того, як втрата наступила, та придбання впродовж року бодай 5 відсотків чистого прибутку членів Тільки тоді зможе весь УНСоюз також збільшитися й з часом досягнути свою ювілейну мету: 100,000 членів. Тому, як тільки відійде з Відділу тільки один член, негайно весь уряд мусить подбати, щоб зараз на його місце придбати нового. Не ждіть ані одного місяця, чи тижня, але зараз беріться заповнити прогалину після втраченого члена.

ВІДНОВЛЮЙМО 20-РІЧНІ ГРАМОТИ, ЯКІ КІНЧАЮТЬСЯ

Рівно 20 років тому почався великий приплив нової іміграції до ЗДА і Канади. А тому, що наші земляки залюбки забезпечувалися 20-річними грамотами вивінувального роду, тому вже в цім і наступних роках дозріє до виплати велике число грамот, що може дуже зменшити число наших членів, якщо ми їх наново не забезпечимо. Є поміж ними такі, які з причини віку чи стану здоров'я не зможуть відновити забезпечення, але багато більше з них зможе наново забезпечитися, щоб не втратити забезпечення, але чим людина старша, тим їй більше потрібне. Тому всім нам треба негайно наново забезпечитися, й то до часу, заки наша стара грамота втратить вартість. Не ждім на кінець, але негайно, бодай рік наперед, підпишім нову членську заяву. Секретарі та інші відділові урядовці повинні спільно подбати про це, щоб перевести цю акцію пере-забезпечення можливо скоро.

Головна канцелярія допоможе їм в тому, висилаючи списки осіб, яких грамоти незабаром дозріватимуть до виплати. Зрештою, ці члени є подані на щомісячних розметах.

ПІДВИЩУЙМО НАШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Ми, українці, поголовно маємо занизьке життєве забезпечення. Наші доми, меблі й авта є забезпечені в повній висоті, але наше життя тільки на марних 500 дол. чи 1,000 дол. Наші сусіди - неукраїнці є забезпечені звичайно на десятки тисяч дол. Пересічна сума забезпеченевої американської грамоти доходить до 7,000 дол., а наша крутиться поміж 500 - 1,000 дол. Тому не можна дивуватися, що наші діти й внуки не цінять забезпеченевих грамот, придбаних їх батьками чи дідами, й скоро по їх смерти ці грамоти згрошевлюють Бо дійсну вартість має забезпечення бодай від 5,000 дол. вгору. Старáймося піднести наше забезпечення та спонукати до того членів нашого Відділу.

ПІДВИЩІМ НАШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПЕРЕД ЗАКІНЧЕННЯМ 65 РОКУ ЖИТТЯ

УНСоюз забезпечує своїх членів до 65-го року життя. Ті, які наближуються до того віку, повинні у власному інтересі звернутися до УНСоюзу, щоб побільшити суму свого забезпечення. Якщо їх грамота є десять років давня, вони можуть здобути нове забезпечення до 2,500 дол. Якщо б не було інших спонук забезпечення, (а так воно не є), а була б тільки одна, а саме, щоб після своєї смерти залишити відповідну суму грошей на покриття коштів похоронів, то й це є достатня причина, щоб піднести своє забезпечення з 500 чи 1,000 дол., які не вистачають на найскромніший похорон. Не залишаймо другим журбу про ці кошти. Не заставляймо нікого після нашої смерти збирати гроші на конечні видатки. Нехай ваша забезпеченева грамота подбає про це без чужих клопотів. Будьмо розважні.

НЕ ТРАТЬМО ЛЕГКОВАЖНО СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЧЕРЕЗ СУСПЕНЗУ

Поважною причиною втрати членів є неточне плачення вкладок. На все вистачає грошей, на життя й розвагу, але багато з нас забуває вчас заплатити невеличку вкладку за забезпечення. З малих сум ростуть великі й з часом вони стають завеликі, щоб їх могти заплатити. Не робім того. Нехай видаток на забезпечення буде таким же конечним, як видаток на чинш, газ чи лектрику. А секретарі Відділів нехай подбають, щоб таким членам, які припізнилися, пригадати, що прийшов час на заплату вкладки.

НЕ ПОЗБУВАЙМОСЯ ЛЕГКОВАЖНО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Чимало членів, без поважної причини, передчасно згрошевлює свої недозрілі до виплати грамоти. Роблять це часто особи, які з приводу віку, чи злого стану здоров'я вже ніколи не зможуть дістати нового забезпечення. А втім, з кожним роком вкладки за забезпечення збільшуються, бо людини вік росте. Не касуйте свого забезпечення, бо це приносить вам шкоду. Якщо потребуєте грошей, візьміть в УНСоюзі позичку на небувалий відсоток: 4% річно. Таку позичку можете сплатити коли тільки схочете, тому ніхто Вас до сплати не буде взивати. Але збережіть грамоту, бо вона Вам колись може стати в дуже великій пригоді.

НАБУДЬТЕ АКЦИДЕНТОВЕ І ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Понад сто тисяч гине річно в нещасливих випадках, а сотні тисяч стають каліками. Тому акцидентове забезпечення стало в ЗДА одним з найбільш поширених родів забезпечення. Для того УНСоюз ввів для добра своїх членів цей новий рід забезпечення, який дає високе забезпечення до 10,000 дол. часто за таку малу суму, як 85 центів місячно! Не резиґнуйте з того великого засобу забезпечення своєї родини. Також користайте з незвичайно дешевої термінової грамоти, яка забезпечує Ваших рідних на поважні суми від 5,000 дол. вгору. Пам'ятайте, що не так важне, чи Ви забезпечені, як чи Ви забезпечені **достаточно** високо! Старайтеся самі себе забезпечити цими новими грамотами та всіх членів ваших родин й подбайте, щоб всі члени ваших Відділів познайомилися з цими грамотами та їх собі придбали.

КОЖНИЙ СОЮЗОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ ПОВИНЕН ВИКОНАТИ СВОЮ КВОТУ

Пляную чи ювілейну кампанію, Екзекутива УНСоюзу схвалила звернутися до всіх делеґатів та головних і відділових урядовців із закликом, щоб усі вони придбали в 1967 році бодай по 10 членів, всі предсідники Відділів бодай по сім, а касири бодай по п'ять членів. Цей заклик підмічує мінімальний обов'язок супроти УНСоюзу в обличчі його ювілею. Хто з нас відмовиться від цього обов'язку? Тому відразу берімся його сповнити. Нехай не промине ні один місяць без висилки бодай одної членської аплікації.

КОЖНИЙ ВІДДІЛ МУСИТЬ ВИСЛАТИ ЩОМІСЯЦЯ БОДАЙ ОДНУ АПЛІКАЦІЮ

Під цю пору УНСоюз має рівно 474 Відділів. Якщо всі вони пришлють щомісяця тільки по одній аплікації, можемо досягнути нашу ювілейну мету. Тому подбаймо про це і то в кожний поодинокий місяць! Відділ, який не може придбати за весь довгий місяць ані одного члена, не має підстави до існування й не зможе вдержатися при житті.

Подані засоби далеко не всі, які можуть запевнити здійснення нашої ювілейної мети. Але коли їх виконаємо, напевно дуже до неї наблизимося.

Традиційна таблиця найкращих організаторів Українського Народного Союзу, які в 1966 році придбали йому 10 або й більше членів і цим допомогли в дальшій розбудові нашої установи, буде надрукована в черговому числі „Трибуни", яке повинно появитися у половині березня. Надрукування його припізнилося, бо яких 20 чемпіонів минулорічної кампанії, мимо пригадок, досі не прислали своїх знімок. Просимо їх вислати знімки негайно!

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ у СІЧНІ 1967 р.

Ч. Відд.	Організатор	присд. в січні
5	М. Хоманьчук	3
8	В. Мандзій	4
10	К. Хільченковський	3
	С. Гавриш	3
13	П. Шевчук	2
14	В. Роговський	2
22	М. Ткачук	3
	Гелен Олек	1
23	Анна Прескович	1
25	Квітка Стецюк	1
35	Б Вовчик	1
36	Софія Гунька	1
38	С. Гонза	2
42	П. Головачук	8
43	В. Сиваник	1
55	А. Ціздин	2
63	М. Турко	2
94	В. Дідик	2
96	Н. Драпала	1
99	В Валіґун	3
100	А. Цебак	1
104	С. Мисак	1
105	І. Ракочий	4
107	С. Долошицький	1
109	В. Звірек	1
112	Марія Капраль	1
114	М. Ткачук	8
116	С. Шилькевич	2
127	І Була	3
128	В. Вачкевич	1
137	М. Колодруб	2
139	П. Питель	1
144	М. Чомко	7
153	І. Одежинський	24
155	М. Фединишин	9
161	А. Джула	1
163	С Филик	1
168	Г Бабин	1
169	В. Стефурин	1
170	Д. Дидик	5
174	А. Слюсарчук	6
178	П. Ковальчук	1
183	В. Дідик	4
184	Б. Ластовецький	6
191	Р Колодій	1
194	І. Василишин	3
199	Гелена Худзік	1
201	Р. Тенетило	1
204	В. Палідвор	4
206	Л. Гардінк	3
209	С. Матляга	1
213	В. Козак	3
214	О. Твардовський	2
217	Ф: Голод	1
221	Т Шпікула	2
222	Я. Кришталович	1
226	М. Кальба	3
233	Гелен Маґер	1

Ч. Відд.	Організатор	присд. в січні
235	М. Бобер	1
240	А. Стецяк	3
254	В. Романишин	5
259	Юлія Гуґлик	1
268	Е. Барилка	2
271	І. Чопко	3
276	Е. Гаррісон	1
277	Е. Гомотюк	4
	В. Василенко	1
284	І. Василюка	3
286	Параска Челяк	1
288	А. Данилюк	1
289	В. Гузар	2
292	П. Федик	4
301	М. Ткачук	3
316	В. Гавриляк	1
320	І. Малко	5
325	В. Цюпа	1
336	Г. Стефаник	1
340	С. Гавриш	3
341	В. Гірняк	1
	П. Дуда	1
344	Т. Бутрей	1
345	М Дербуш	2
348	Марія Макар	2
350	Т. Фінів	4
361	П. Кучма	2
367	В. Попович	2
	Ю. Кушнір	1
371	Ю. Баранюк	4
	І. Оверко	1
373	Анна Парк	1
374	В. Федорів	1
379	М Семків	2
402	Я. Бурій	5
407	В. Шаран	4
408	В. Дідюк	1
409	Жанет Болянд	2
422	Т. Тещук	1
423	М. Куропась	5
	М. Ольшанський	4
	Т. Носієвич	2
432	О. Максимів	4
434	Брониcлава Мельник	1
	И. Сквирський	1
440	Софія Куца	1
	В. Дідюк	3
444	Т. Баран	1
455	А. Соколишин	3
457	Ірена Гошовська	1
464	М. Хомин	2
473	Ю. Дзява	4
	Віра Баніт	3
	О. Сквирський	2
484	В. Запаранюк	1
485	Сидор-Чарторийський	1
486	М. Костирко	1
502	Д. Мартинюк	4

ДОСЯГНЕННЯ ОКРУГ УНСоюзу в МІСЯЦІ СІЧНІ 1967 р.

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відд.	в січні 1967, придб. нов. чл.
1	Philadelphia, Pa.	38	41
2	Chicago, Ill.	33	35
3	Nsw York, N.Y.	38	28
4	Toronto, Ont.	32	20
5	Detroit, Mich.	18	19
6	N. Haven, Conn.	15	15
7	Perth Amboy, N.J.	13	13
8	Newark, N.J.	21	13
9	Montreal, Que.	10	11
10	Jersey C., N.J.	11	10
11	Screnton, Pa.	19	9
12	Rochester, N.Y.	8	8
12	Passaic, N.J.	7	8
14	Cleveland, Ohio	17	7
14	Baltimore, Md.	8	7
16	Pittsburgh, Pa.	35	6
17	Wilkes Barre, Pa.	9	4
17	St. Louis, Mo.	7	4
19	Troy, N.Y.	8	3
19	Utica, N.Y.	11	3
19	Woonsocket, R.I.	8	3
19	Buffalo, N.Y.	11	3
19	Elmira, N.Y.	4	3
19	Allentown, Pa.	11	3
25	Youngstown, Ohio	10	2
25	Boston, Mass.	5	2
25	Minneapolis, Minn.	10	2
28	Ludlow, Mass.	5	1
28	Frackville, Pa.	21	1
30	Необ'єднані Відділи	22	9

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У ГРУДНІ 1966 р.

Ч. В.	Організатор	присд. в груд.	Разом 1966
3	М. Сухорський	2	3
6	А. Вовк	2	5
8	В. Мандзій	1	26
10	С. Гавриш	26	26
14	М. Отрок	1	27
15	О. Зинюк	3	9
16	М. Москаль	5	11
20	А. Триш	3	15
22	Гелена Олек	3	26
25	Квітка Стецюк	9	30
33	Катерина Носієвич	1	6
38	С. Гонза	1	7
39	І. Пиндус	2	16
42	П. Головачук	5	53
43	С. Сиваник	2	12
45	Н. Сеник	2	
	В. Колінко	2	19
47	Анна Гарас	4	25
53	К. Сачко	6	66
55	А. Ціздин	5	10
57	В. Жмуд	1	13
59	М. Галькевич	2	26
64	І. Буркій	1	4
68	І. Шило	1	3
75	І. Ващук	6	22
76	М. Демчук	2	9
78	І. Петрунцьо	1	45
81	А. Лукіянчук	1	2
83	С. Гавриш	3	39
84	Марія Куян	1	1
89	Г. Тимус	1	1
90	И. Сидор	5	12
99	В. Валіґун	1	3
100	А. Цебак	1	1
102	В. Гірняк	1	
	І. Попович	1	
	Д. Шмаґала	2	
	М. Молеский	2	22
105	І. Ракочий	2	2
107	С. Долошицький	1	4
120	В. Рефт	8	27
121	А. Гадз	2	7
128	М. Глова	1	4
130	І. Малець	1	
	И. Марків	1	12
131	Л. Боднар	1	29
135	І. Ляшинський	1	1
139	П. Питель	1	1
140	І. Сенич	3	6
143	А. Левоник	2	4
150	І. Тарнавський	1	6
153	І. Одежинський	30	
	І. Скіра	1	69
155	М. Фединишин	4	25
156	В. Новак	2	10
161	А. Джула	1	34
167	І. Вельґан	1	5
170	Д. Дидик	5	41
171	Стелла Раян	4	14
173	П. Щерба	3	23
174	А. Слюсарчук	3	41
177	І. Лаба	1	11
178	Н. Ковальчук	1	2
183	В. Дідик	2	53
184	Б. Ластовецький	4	6
191	Р. Колодій	5	25
194	Я. Падох	7	53
204	В. Палідвор	3	29
208	С. Гавриш	1	1
209	С. Матляґа	2	7
213	В. Козак	5	11
214	О. Твардовський	1	19
216	І. Одежинський	1	16
217	Ф. Голод	4	24
221	Т. Шпікула	2	32
222	Я. Кришталович	2	7
224	О. Ірха	1	9
233	Олена Маґер	1	34
234	І. Іваник	3	28
235	М. Бобер	1	21
238	Анна Ремік	2	12
240	А. Стецяк	6	58
241	С. Бардачевський	1	1
243	Л. Біллік	1	2
245	И. Гоянюк	1	25
247	С. Гавриш	4	4
250	М. Чуйко	3	7
256	Ольга Недошитко	1	8
257	П. Сильчак	4	47
270	М. Баран, А. Шаран	1	
	А. Шаран	1	
	С. Островський	1	18
271	Я. Чопко	3	14
277	Е. Гомотюк	2	37
280	С. Сидор	1	1
281	М. Волошин	5	30

Ч. В.	Організатор	присд. в груд.	Разом 1966
284	І. Василюка	1	7
288	Д. Мушастий	1	7
290	Михайлина Іваник	2	5
291	Маргарета Рутепська	1	3
292	П. Федик	1	
	І. Ващук	7	50
293	А. Данильчук	1	
	Марія Демидчук	4	
	Марія Душник	8	44
303	О. Мащак	1	5
304	М. Гнатик	1	5
307	Д. Ґалонзка	2	8
311	Н. Федірко	1	2
316	В. Гавриляк	2	35
317	Анастазія Андрусишин	1	8
318	С. Саюк	1	4
320	І. Малко	2	14
321	Д. Чук	3	9
323	В. Федин	2	
	М. Білик	1	3
325	И. Лисогір	2	
	В. Чупа	2	
	Марія Душник	1	25
330	Я. Мартинюк	2	5
332	К Мазепа	1	2
336	Г. Кисіль	2	26
337	Е. Притула	9	14
340	С. Гавриш	1	43
344	Т. Бутрей	1	24
345	М. Дербуш	1	
	д-р М. Данилюк	1	19
346	Р. Чучкевич	10	55
358	Катерина Мураль	3	10
360	Я. Гаврилюк	1	5
363	Д Базів	1	2
364	В. Владика	1	10
367	В. Попович	11	29
371	І. Оверко	2	21
372	И. Ярема	1	20
373	Анна Парк	2	7
374	В. Федорів	1	7
375	І. Даньківський	3	20
379	М. Семків	5	33
383	И. Хома	1	15
385	д-р М Данилюк	4	
	Я. Карпяк	17	29
399	І. Красник	2	29
402	Анна Бурій	18	
	Я. Бурій	16	100
406	М. Мартинюк	1	8
407	В. Шаран	7	
	В. Дідик	6	66
409	Жанет Болянд	1	3
312	П. Дяків	2	50
414	І. Телюк	1	10
418	І Мельник	3	10
422	Т. Тещук	1	18
423	М. Ольшанський	18	
	Т. Носієвич	3	56
427	П. Дяків	2	22
430	О. Бакай	2	9
432	Б. Зорич	13	
	Е. Мастикаш	4	54
434	О. Сквирський	2	97
435	С Курляк	1	3
437	М. Малинівський	1	20
440	Софія Куца	19	12
441	Б. Стахів	4	
	Б. Зорич	2	
	П. Гольт	1	8
445	І. Геврик	1	
	Мері Душник	1	76
450	Евстахія Мілянич	1	
	П. Дорожинський	1	9
451	Є. Омельченко	4	8
457	Надія Литвиненко	2	6
458	В Дідюк	1	
	Ф. Стахів	1	8
460	П. Сахаревич	3	55
462	Я. Фаренич	1	11
464	М. Хомин	5	
	В. Дідюк	2	24
465	Текля Мороз	1	26
468	П. Дяків	1	16
473	О. Сквирський	2	45
477	П. Сиротюк	1	3
484	В Запаранюк	2	26
487	М. Денисюк	2	
	д-р М. Данилюк	1	5
488	Я. Бакович	1	1
495	І. Паньків	2	11
503	Т. Войтів	1	12

Признано окремі нагороди за успіхи в кампанії 1966 року

Крім звичайних нагород за придбання членів у часі минулорічної кампанії признано ще такі спеціяльні нагороди:

1. **Англомовну Енциклопедію Українознавства** признано пані **Анні Бурій**, як найкращій організаторці року — жінці, за придбання в минулому році 58 нових членів.

2. **Гостинний побут на Союзівці** впродовж тижня признано Дмитрові Попадинцеві, Карлові Сачкові, Анні Бурій та Якову Бурій за придбання понад 50 нових членів в 1966 році.

3. **Три почесні мистецько виконані плякети** з відповідними написами за заслуги для УНСоюзу признано округам: Торонтській за найвище число придбаних нових членів у 1966 році, а саме 704; Монтреальській за найкраще виконання річної квоти нових членів, а саме на 190 відсотків, здобувши 246 нових членів; Нюйоркській за найбільше число організаторів членів, які придбали десять або більше членів, яких округа мала в 1966 18. Вирізнилися округи Торонта, яка виконала квоту на 155%, Вінніпеґу (137%), Дітройту (90%) і Нюарку (85%).

4. **Членство в Клюбі Заслужених Союзовців** придбали в минулому році 57 осіб, імена яких були проголошені в попередньому випуску „Трибуни УНСоюзу". Ці члени здобули 25 або більше членів. Організаторів, які придбали в минулому році 10 до 24 членів було 92. Знімки всіх цих заслужених організаторів будуть поміщені в черговім випуску „Трибуни" з уваги на це, що не всі вони ще прислали свої знімки.

Адв. Іван Флис переобраний на голову Окружного Комітету Відділів УНС Ню Йорку і околиці

Річні Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНС міста Ню Йорку і околиці відбулися 17-го лютого в домівці 361 Від. УНС „Дністер" в Ню Йорку, при участі представників від 39-ох Від. УНС, Головного Уряду УНС та гостей. Зборами проводила президія в складі: адв. Іван Флис — голова. д-р Василь Вишиваний і д-р Роман Голіят — члени. Після схвалення порядку нарад було зачитано і схвалено протокол з минулих Загальних Зборів. Потім приступили до представлення членів Головного Уряду УНС: Головного Предсідника Осипа Лисогора і заступників, в особах: п-ні Марії Душник і Володимира Сохана, Головного Секретаря д-ра Ярослава Падоха, Головного Касира Івана Кокольського та Головної Радної п-ні Марії Демидчук, які привітали округу з успіхами та побажали дальших успіхів в акції приєднування нових членів. На 1969 р припадає діямантовий ювілей УНС — його 75-річчя існування. Головний Уряд УНС поставив за мету до того часу приєднати ще стільки членів, щоб у тім ювілейнім році УНС досягнув 100.000 членів. До тієї акції повинні включитися всі Відділи УНС Америки і Канади, а в першу чергу їхні Окружні Комітети.

Як зазначено у звіті, Округа Відділів УНС з Ню Йорку мала свого голову предсідником 26-ої Конвенції УНС в Шикаґо, Округа здобула пост заступника Головного Предсідника в особі Марії Душник та пост Головної Радної Марії Демидчук, яку переобрано. Щодо приєднання нових членів у минулому році, то Округа в Ню Йорку може похвалитися певними досягненнями. За інформаціями гол. секретаря Я Падоха, в 1966 р. всі 39-ть Відділів УНС в Ню Йорку і околицях придбали 449 членів, тобто 60% з того, що було наложено Головним Урядом з числа 750 членів. Коли врахувати, що в 1964 р. приєднано 431, а в 1965 р. — 426 членів, то кількість приєднаних членів у минулому році вказує на певний зріст. Статистика показує, що між конвенціями Округа втратила 245 членів, але в 1966 р. мала 6-ть членів надвишки понад попередній стан.

Коли брати за Відділами, то стан членства збільшився в 17-ти Відділах УНС нашої Округи. Один Відділ об'єднався з іншим, три Відділи не приєднали ні одного члена, у 18-ти Відділах зменшилось членство. З 39 Відділів УНС Нюйоркської Округи лише 31 Відділ дав нових членів, а 7 не дали ні одного. Серед тих, що приєднали нових членів, слід назвати Членів Клюбу УНС, як А. Копистянський, який приєднав 43 члени, п-ні М. Душник, яка приєднала 41 члена, д-р Р. Ґоліят з 32 членами, інсп. Ів. Василишин з 27 членами, радник д-р Вас. Палідвор з 25 членами та д-р Яр. Падох також приєднав 25 членів. Разом вони приєднали 193 членів, тобто 43 відсотки всіх. Серед тих, що приєднали по 10 або й більше членів, назвемо: В. Квас — 17, В. Цюпа — 15, І. Притула — 15, В. Мандзій — 12, В. Козіцький — 12, М. Хоманчук — 12, Марія Демидчук — 11, М. Москаль — 11, І. Флис — 10, д-р Ів. Вишиваний — 10, І. Малець — 10 та д-р Ол. Соколишин — 11.

Всіх 18 організаторів приєднали 136 нових членів. За приєднання нових членів Округа одержала від Головного Уряду УНС окрему нагороду - плакету. Є запорука розвитку Округи, бо вже в січні ц.р. 9-ть Відділів УНС нашої Округи приєднали 27 нових членів: М. Хоманчук — 3, В. Мандзій — 4, д-р Б. Ластовецький — 6, інсп. Ів. Василишин — 3, д-р Вас. Палідвор — 4, В. Цюпа — 1, П. Кучма — 2, д-р Ол. Соколишин — 3, п-ні Надія Литвиненко — 1.

Округа може похвалитися рядом довголітніх членів - піонірів УНС, котрі вже 55 років є відданими членами УНС чи Батька Союзу. На терені нашої Округи є такими заслуженими: Еміліян Тутко і Кляфіра Оліяр з 8-го Від., Іван Лазорчик з 66-го Від., Н. Демкович — Від. 117-ий, Карпо Шиш і Олекса Ґвязда — Від. 158, Кіпрон Астраб — Від. 195, Яків Притика — Від. 160, Лев Кушман і Франц Зухарський — Від. 204, Іван Грицик — Від. 211 та Іван Росточинський — Від 327. Їм усім дано в нагороду Головним Урядом УНС золоті ручні годинники, урочисто вручені під оплески присутніх самим Головним Предсідником УНС Йосипом Лисогором та іншими членами головного уряду УНС, включно з управою Окружного Комітету. З тієї нагоди поробив ряд знимок голова 5-го Відділу УНС з Асторії ім. св. о. Миколая, п. Малан.

Після вислухання звітів, уділення абсолюторії та роздачі золотих годинників, номінаційна комісія в складі: д-р Вас. Палідвор, д-р Вас. Вишиваний та Мик. Хоманчук, — запропонувала наступну листу нової управи. Були вибрані: адв. Іван Флис — головою, д-р Вас. Вишиваний та Марія Демидчук — заступники, Іван Малець — секретар укр. мови, Вас. Цюпа — секретар англ мови, П. Кучма — касир, В. Клозник — імпрезовий, д-р Ол. Соколишин — референт преси та інформації укр. мовою, Марія Душник — пресовий референт англ. мови. До Організаційної Комісії вибрано: інсп. І. Василишина, А. Копистянського та М. Хоманчука (та Комісія має допомагати приєднувати нових членів). До Контрольної Комісії вибрано: д-р Б. Ластовецький, полк. П. Содоль-Зілинський та дир. Р. Крупка. Всіх обрано одноголосно, зокрема голову адв. Івана Флиса через аклямацію.

Рівночасно передано дві резолюції, д-р Ол. Соколишином та п. М. Салданом. відносно заклику до членства допомогти в приєднанні нових членів, щоб до 1969 р. збільшити членство Батька Союза до 100.000. Закликано усе членство УНС до матеріяльної і моральної підтримки УККА, який добився проголошення Українських Днів у Конґресі ЗДА, допоміг побудувати пам'ятник Т. Шевченкові у Вашинґтоні та добився підписання Президентом ЗДА закону Тижня Поневолених Націй, як також видає цінні англомовні видання для ширення правди про Україну у вільному світі, зокрема Квартальник УККА та Бюлетень УККА. Резолюція зверталася до Головного Уряду УНС відносно перенесення осідку Головного Уряду УНС до Ню Йорку — для збільшення престижу українства у цьому місті, осідку Об'єднаних Націй та для притягнення української молоді в ряди членства УНС і побудування імпозантного дому — української репрезентації в цім світовім місті (як це вже було рішено конвенціями УНС, зокрема у Клівленді). Було також підтримано заклик Головного Уряду УНС та Культурної Комісії УНС відносно створення при Централі УНС окремого Музею - Архіву УНС, для якого 5-ий Відділ УНС ім. св. Миколая з Асторії вже вирішив передати свій старий прапор та частину архіву.

ВШАНУВАННЯ ПІОНЕРІВ. — У першому ряді сидять два довголітні члени УНСоюзу, які одержали на річних зборах Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Ню Йорку золоті годинники. Перший зліва — це Іван Лазорчик, член 66-го Відділу, якому вже минуло 90 років, а другий — Кипрон Астраб, член 195 Відділу. В другому ряді (зліва): дочка Івана Лазорчика пані Марія Лазорчик, зять Кипрона Астраба п. Лев Мек Кафрі та внучка Кипрона Астраба пані Ноел Мірабелло.

В кінці закликалось усе членство УНС до більшої громадської активности, бо саме тепер йдуть приготування до скликання Світового Конґресу Вільних Українців з усього світу, та до відзначення 50-ліття самостійности і соборности України. Активність членства і управ Відділів УНС потрібна зараз в самім Відділі УККА в Ню Йорку, де її голова мец. Р. Гуглевич розгорнув широку акцію збірки на Народний Фонд УККА, бо метою Відділу УККА є в 1967 р. зібрати на Народний Фонд УККА суму 25.000 дол. Після короткої дискусії збори закрив переобраний голова адв. Іван Флис, який запросив всіх на перекуску, приготовану з рамени 361 Від. „Дністер" (пп. Евген Білецький, Іван Пригода та Володимир Хоміцький). При тій нагоді довго велися дружні розмови, зокрема з піонірами УНС Іваном Лазорчиком, з 66-го Від. УНС, якому минув вже 91 рік, та Кіпроном Астрабом з 195-го Відділу УНС, які були вдячні, що про них всі пам'ятали. Розходились усі, маючи гарний доказ, що Батько Союз вміє шанувати своїх членів, і тому варто для нього приєднувати нових членів.

Д-р Ол. Соколишин

Прес - Інформ. Реф.
Окружного Комітету
Відділ УНС Ню Йорку
і околиці

ЗАКЛИК ДО ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ В НЮ ЙОРКУ

Довгі старання придбати постійного а то й обласного організатора для міста та стейту Ню Йорк, який допомагав би місцевим Відділам, покищо не повелися. Робимо дальші намагання підшукати відповідних постійних працівників УНСоюзу, але невідомо, коли це станеться.

Активніссть місцевих Відділів нашої великої метрополітальної громади, зокрема на організаційному полі, не є задовільна. Її конечно треба збільшити та довести до того, щоб Ню Йорк і його округа стали прикладом для всіх Відділів і Округ в краю. Адже наша громада є найбільшою у вільнім світі.

Бажаю з усіми Відділами, їх урядами та загалом членства, обговорити їх організаційні трудноші й по моїй змозі та змозі головної канцелярії допомогти їм, в чому це буде потрібне й можливе. Тому прохаю Вас повідомити мене про Ваші збори, на яких Ви плянуєте обговорити плян праці на ввесь цей рік та застановитися, як оживити працю Відділу, зокрема, як взятися до організування більшого числа членів. Напишіть до мене, або потелефонуйте й ми договоримося про час нашої зустрічі.

ЯРОСЛАВ ПАДОХ,
головний секретар

Учасники Загальних Зборів Окружного Комітету Відділів УНС в Ню Йорку.

ПРИСИЛАЙТЕ ЗНІМКИ МОЛОДІ, ЯКА СТАЛА ЧЛЕНОМ УНСОЮЗУ!

В наміченій трирічній кампанії за досягнення ста тисяч членів УНСоюзу, особлива увага буде звернена на молодь. Всі діти до 15 року життя, а навіть старша, студентська молодь, ставши членами УНСоюзу, буде проголошена на сторінках „Свободи" водночас з її світлинами. Тому організатори членів та відділові секретарі повинні, разом із аплікаціями таких молодечих членів, присилати їх знімки.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

„БАТЬКОВІ-СОЮЗОВІ"

(за І. Манилом — „Союзівці")

Привіт Тобі наш „Батьку" дужий, —
Привіт горячий і — салют!
За те, що Ти — в однім Союзі
З'єднав з-під Бродів, і з-під Крут!..

За те, що Ти — до сонця гінко
Відкрив нам двері в вільний світ!
Що нас зв'язав, як пишну квітку,
Що приласкав, немов — сиріт...

Веди і далі так, СОЮЗЕ, —
В одне об'єднуй та збирай!
Допоки станем такі дужі,
Щоб повернуть у Рідний Край...

Щоб стати Паном — степу й борів —
Де хміль і папороть цвіте! —
„На теплі води, ясні зорі",
Під рідне сонце золоте!..

Шикаґо, 1964 ІВАН ХМІЛЬ

Відділи УНС Округи Дітройт відбули Річні Збори

Управа Окружного Комітету Відділів УНС скликала Загальні Річні Збори на день 29-го січня 1967 р., на які прибуло 36 делеґатів від 18 Відділів Округи. Збори відбулися в Українськім Народнім Домі, що є власністю кількох Відділів УНС. Збори відкрив Андрій Триш, голова уступаючої управи, і подав слідуючий порядок нарад: відкриття, приняття порядку нарад, вибір президії зборів, приняття протоколу з останніх зборів, звіти керівних органів, звіт окружного організатора, дискусія, вибір управи і контрольної комісії, плян праці, дискусії над ним, різне і закриття зборів. Збори схвалили порядок нарад і вибрали президію в складі Іван Ващука — голови і дир. Івана Сточанського як секретаря. Збори затвердили прочитаний протокол з останніх Загальних Зборів без змін, потім наступили звіти управи. Перший звітував голова А. Триш. Багато праці вложив в підготовці до конвенції УНС, помагав здобувати членів, проводив зборами і засіданнями (разом було 7), брав активну участь в комітеті, що влаштував свято в честь І. Франка, їздив на конвенцію Відділів, що відбулася в Дітройті у листопаді 1966 р. Заступники голови, пп. Слюсарчук і Дідик, на кожний заклик, в разі потреби, помагали голові, а секретар п. Кончак списував протоколи і виконував іншу секретарську роботу. Касир В. Терлецький дав такий звіт: в касі з попереднього року 1341.37 долярів, прибуток, 57 49 дол., розходи 57.27 дол., осталось в касі на 31го грудня 1966 1341.59 дол. З того стипендійний Фонд має 1.076 долярів, а власних грошей Окружного Комітету є 265.59 долярів. Збори запропонували виділити стипендійний Фонд і дати до банку на осібне конто. Секретар анг. мови п. Бойд - Бориськевич запроваджує картотеку членів всіх відділів і просить секретарів Відділів, що ще не дали списків, щоб це в короткому часі зробили. Дальше звітує організаційний референт п. Дідик. В тому характері він виконав велику працю, слідкував за розвитком Відділів, мав сталий зв'язок з секретарями, здобув близько тридцять членів, їздив з п. Гірняком до Джексон, Роксфорд, Толідо, відвідав 16 родин і вже в січні 1967 р. здобув кілька членів. Прес. референт п. Білоус писав дописи. За контрольну комісію звітував її голова Я Базюк. Комісія перевірила все діловодство Управи, знайшла все в порядку і голава поставив внесок на уділення управі абсолюторії. Окружний організатор В. Гірняк дав докладний звіт про працю Відділів. Округа перевиконала назначену кількість нових членів на минулий рік: мала здобути 360, а здобула 364. Перечислив всі Відділи і подав до відома, котрі Відділи перевиконали назначену квоту, а котрі не дотягнули. Апелював до секретарів, щоб у біжучому році не тільки виконали назначене число членів, але надробили, що минулого року втратили. Відчитав квоту для кожного Відділу. УНС повинен мати до трьох літ сто тисяч членів! Якщо б членство стояло на місці, то легко було б це зробити, але членство убуває з різних причин, тому ми мусимо добре попрацювати, щоб стати на тверді ноги. УНС тиснуть великі асекураційні товариства, що мають великі капітали. Говорив про молодь, що її треба б притягнути до праці в УНС. Накінець, обіцяв поміч тим Відділам, що найбільше допомоги потребують. В дискусії забирали голос В. Папіж, кажучи, що дописи про працю Відділів у „Свободі" появляються спізнено, Я Базюк — про несправедливість, якої зазнала округа від Головної Управи УНС щодо визначення їй місця в здобуванню членів; Сточанський говорив про стипендійний Фонд, про нашу молодь, що УНС мало уваги присвячує тій, дуже важливій справі. П. Бойд - Бориськевич порушив справу правильника; інші дискутанти говорили про працю Відділів, стипендійний Фонд та ін. справи. По уділенні абсолюторії вибрано управу на біжучий рік в такому складі: А. Триш — голова, П. Федик, П. Мудрий, М Бобер і А. Слюсарчук — заступники голови, Д. Івасишин — секретар, В. Бойд - Бориськевич — секретар англ. мови, В. Терлецький — касир, І. Терлецький — імпрезовий референт, В. Дідик — організаційний, І. Білоус — преса. Організаційна референтура: Марія Ткач, М. Лозинський і І. Сточанський. Контрольна Комісія: Я. Базюк, А. Масний і М. Ціко.

Гол контролер І. Ващук представив плян праці на біжучий рік. Організаційна комісія повинна розвинути більшу працю і мати на думці, що за три роки УНС має мати сто тисяч членів. Союзові працівники знають, що за їх добру працю УНС не тільки хвалить, але й винагороджує, тому їх поміч повинна бути видатною. Відділи мають де працювати, бо Український Народний Дім дає все приміщення, а незадовго відступить одну канцелярію виключно для їх ужитку. В разі потреби. Екзекутива УНС прийде з матеріяльною поміччю, як побачить добру працю. Союзове свято відбудеться дня 9-го липня на оселі „Київ". Толідо плянує зробити в себе імпрезу в квітні або травні. За всяку ціну треба старатись заложити Відділ УНС в місті Сарнія, Канада. В дискусії забрав голос В. Гірняк і подякував тим, що помогли здобути найбільше членів. Він також сказав, що є в Окрузі малі Відділи і якщо вони не здобудуть більше членів, то ті Відділи треба буде прилучити до більших. І. Ващук говорив також про молодь. По зборах була перекуска, на яку присутні зложили добровільні датки. В часі перекуски роздано з відповідним словом п'ятдесятникам золоті годинники, що їх прислала Екзекутива УНС. Годинники одержали: І. Заблоцький, М. Титар, які є членами більше як 50 літ, і В. Дідик — за спеціяльні заслуги, а також за велику і довголітню працю в характері головного радного УНСоюзу.

І. Білоус

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ, ЯКІ ПРИДБАЛИ ПО 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ в ГРУДНІ 1966 р.

С. Гавриш 32

Софія Куца 20

Анна Бурій 18

Я. Карпяк 17

Я. Бурій 16

Б. Зорич 15

І. Ващук 13

М. Ольшанський 12

В. Попович 11

Марія Душник 10

Ф. Чучкевич 10

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАБПАНІЇ в СІЧНІ 1967 р.

І. Одежинський в груд. 32, в січні 24

М. Ткачук 14

Річні Збори 234-го Відділу в Елизабет

Вручення годинника на Річних Зборах Відділу 234 в Елизабет. На фото (зліва): Вас. Головінський — предс., І. Іваник — секр. (вручає годинник), Гр. Рудницький — (дістає годинник), Осип Яцусь — касир і заст. секр. та Мих. Федицький — заст. предс. На стіні висить прапор Відділу. Збори відбувались в УНДомі в Елизабеті.

Дня 28-го січня 1967 Відділ 234 - Т-во „Запорозька Січ", відбув Річні Збори. Вони пройшли в діловій та приязній атмосфері. Управа, що оформилась в останніх двох роках, зістала перевибрана, бо до неї входять молоді, працьовиті особи, що й позначилось оживленням праці Відділу і зростом членства. За 1966 рік приєднано 28 нових членів, 1 член помер, 1 суспендований, 4 члени перейшли до неактивних, виплативши свої грамоти. Всіх активних членів є 335. До Головної Канцелярії за рік вислано 10,931.84 дол. за обезпечення. Відділ був заснований в 1909 році. Майно враз із Допомоговим Фондом, виносить 4,120.45 дол.

В останньому році Відділ пожертвував 100 дол. на Катедру Українознавства, 100 дол. на Укр. Кат. Університет у Римі, (наш представник брав участь у 100-дол. бенкеті в Ню Йорку). Щорічно вплачуємо Національний Даток до УККА, як кожний раз, так і минулого року, наш делеґат був на IX-тому Конґресі УККА.

На зборах затверджено зміну статута, та нагороджено члена п. Рудницького Гр. золотим годинником за 55-ліття членства в УНС. Секретар Відділу Іваник І., вручаючи годинник, згадав, що п. Рудницький є не лише довголітнім членом - піоніром, але вся його сім'я, дружина, 3 сини, 3 дочки і внуки є членами УНС.

На зборах члени підписали лист - співчуття для членкині нашого Відділу п-і Анни Якимович, що тиждень тому важко потерпіла в автомобільному випадку.

До Управи ввійшли: Вас. Головінський — голова, Мих. Федецький — заст. голови, І. Іваник — секретар, Осип Яцусь — касир і заст. секр. До Контрольної Комісії ввійшли: Мих. Іванців та Мих. Хитра.

І. Іваник
секретар Відділу

СОЮЗОВІ ОКРУГИ!

Допоможіть досягнути організаційну мету УНСоюзу на 1966 рік!
Можете це виконати, якщо:

1. **Допильнуєте, щоб всі відділи Округи виконали свою квоту;**
2. **Подбаєте, щоб ні один відділ Округи не остався без нових членів; пригадуйте їм це та допомагайте в потребі;**
3. **Старайтеся здобути першенство поміж Округами, а з ним одну з трьох почесних плякет УНСоюзу за 1966 рік;**
4. **Старайтеся, щоб у вашій Окрузі було якнайбільше осіб, які одержують ювілейно-конвенційну відзнаку, придбавши бодай 10 членів.**

Загальні збори 175-го Відділу УНСоюзу в Дітройті

Неділя 18-го грудня 1966 року була начебто днем загальних зборів відділів УН Союзу в Дітройті, бо більшість з них якраз відбула їх у тому дні. На окрему увагу заслуговують збори 175-го відділу, як одного з найбільш активних відділів у Дітройті як у союзовій, так і в загально громадській праці.

Збори відкрив голова Ярослав Базюк, і далі ними проводила Президія обрана у складі: д-р Денис Квітковський, мгр. Володимир Соя, Володимир Гірняк та Василь Папіж, як секретар.

На вступі свого звіту уступаючий голова Ярослав Базюк виявив вдоволення із численної участи членів у зборах, а зокрема тих, що брали участь у минулорічних, бо вони найбільш наглядно побачать, у якому стані управа перебрала відділ на останніх загальних зборах, а як його зараз передає. Вказав на жваву діяльність і управи так само й певної кількости членства на всіх відтинках союзового та загальногромадського життя. Наперед треба було упорядкувати діловодство відділу, яке було в хаосі внаслідок хвороби та смерти фін. секретаря бл. пам. Богдана Питля. Праця над упорядкуванням забрала йому та фін. секретареві кілька місяців часу. У висліді, діловодство цілковито упорядковане, ні один з членів не втратив ні одного цента вплачених вкладок та всі зобов'язання супроти Головної Екзекутиви УНС є вирівняні. Не зважаючи на таку мозольну працю, управа зуміла накреслити пляни та їх зреалізувати. В часі каденції відділ став членом Катедри Українознавства, вплачуючи повну членську вкладку. Одинокий у Дітройті вислав на IX-тий Конгрес УККА делеґата, оплачуючи йому подорож та реєстраційні належності. Так само одинокий на 8 відділів у Дітройті мав свого репрезентанта на 50-тидоляровому бенкеті на цілі Українського Католицького Університету в Римі. Представники відділу брали активну участь у різних громадських акціях, які проводила зорганізована громада в Дітройті в часі каденції. Щоб не зуживати готової готівки з каси, зорганізовано на союзовому пікніку фантову льотерію. Прибутком з неї вдалося покрити вбільшості витрати. При тому не занедбувано також приєднування нових членів до УНС. Це найбільш важливе завдання кожного відділу, і тому шкода, що відділові недостає кількох членів до призначеної квоти. Під кінець звіту висловив жаль, що на всіх нарадах і зборах брало участь зовсім мале число членів, хоч кожні збори були дбайливо підготовлювані заздалегідь управою. Апелював до більшої співпраці членства з управою в новій каденції, щоб надолужити втрачене, себто приєднування нових членів.

Д-р Іван Смерека — фін. секретар у своєму звіті цифрами насвітлив стан та рух членства, а при тому вказав на здорову фінансову господарку відділу, що відноситься до членських вкладок. Касир Михайло Ярема склав докладний звіт про стан допомогової каси (хворобового фонду) та адміністративної, з яких виплачено в часі каденції 538.60 дол. на допомогу членам та різні загальногромадські цілі. Зокрема з'ясував акцію з боку управи та членства в напрямі допомоги Українському Університетові в Римі. Акцію почало членство відділу на похороні бл. пам. Івана Копача наприкінці березня 1966, на якому зібрано 105 дол., і їх переслано через „Свободу". На початку жовтня члени відділу влаштували срібний ювілей подружжя Галини і Василя Папіжа. Решту з покриття коштів бенкету в сумі понад 200 дол. зложено у місцевому комітеті допомоги згаданого університету. Ювіляти від себе склали 150 дол. Наприкінці жовтня репрезентував відділ на 50-доляровому бенкеті, на який управа виасиґнувала 50 дол. Це дає в загальному суму 500 дол. Очевидно, ця сума не є включена у витрати згадані повище. Цим уважає, що відділ з акції допомоги Українському Католицькому Університетові в Римі вив'язався прикладно. Д-р Денис Квітковський, здаючи звіт з IX-го Конгресу УККА, на якому репрезентував відділ, вказав на світла та тіні відбутого конгресу. З жалем підкреслив, що на конгресі не осягнено повної консолідації.

Помітне враження на приявних зробив своїм словом головний контрольор УНС Іван Ващук. Насвітлюючи велетенську працю та успіхи УНС на протязі часу його існування, вказав, що варто ще більше працювати для такої установи, якою є УНСоюз. Обласний Організатор УНС Володимир Гірняк у своєму добре обдуманому слові проаналізував діяльність відділу в часі каденції. Він добре познайомлений з його працею, бо був ввесь час у тісному контакті не лише з управою, але навіть з членством. Відділ зробив багато, але шкода, що наладнання діловодства забрало так багато часу та енергії, що це відбилося на недосягненні наміченої квоти приєднування нових членів. Є переконаний, що відділ це зможе надолужити в новій каденції, маючи серед своїх членів активних союзових діячів.

У дискусії над звітами приявні висловлювали признання за працю уступаючій управі, і внесок Контрольної Комісії на уділення абсолюторії принято аплявзом. Нову управу вибрано у такому складі: Ярослав Базюк — голова, мгр Володимир Соя — містоголова, Василь Папіж — прот. секретар і прес. реф., д-р Іван Смерека — фін. секретар, Михайло Ярема — касир, Р. Грицай, Г. Галамушка, Марія Шупер та Ева Копач — члени. Контрольна Комісія: д-р Денис Квітковський — голова, Іван Кальниченко і Теодор Грицай. Делегати до УНДому: Михайло Ніньовський, Михайло Полянський і Михайло Скальський. До УККА: д-р Д. Квітковський і Василь Папіж.

Нововибраній управі намічено плян праці, який у формі резолюцій подав В. Папіж, а саме: 1. Приділяти найбільше своєї уваги і праці для осягнення наміченої на 1967 рік квоти нових членів для УНСоюзу. В тій цілі треба нав'язати тіснішу співпрацю з Обласним Організатором та Окружним Комітетом УНС, якщо комітет зможе розвинути більше свою діяльність. Здійснити клич — кожний член відділу приєднає одного члена для УНС в 1967 році. 2. Для активізації членства підготовити в літніх місяцях імпрезу, прибуток з якої призначити на найконечніші потреби нашої громади. 3. У 1967 році припадає 50-річчя Української Революції. Відділ повинен включитися в загальногромадську акцію для імпозантного відзначення цих роковин. 4. Присвятити належну увагу Світовому Конгресові Вільних Українців. Якщо буде можливість вислати на Конгрес делеґата. 5. Делегати до УККА повинні діяти в напрямі ліквідації непорозуміння, яке заіснувало в УККА на IX Конгресі. Якщо консолідація буде осягнена, змагати до поширення та поглиблення акцій УККА. 6. У 1967 році сповниться 60 років існування та творчої праці нашого відділу. Управа повинна подбати про належне відзначення цього ювілею.

Після закінчення ділових нарад зборів пані приняли учасників перекускою. В часі перекуски присутні прослухали репортаж та побачили фраґменти кольорового фільму з відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашинґтоні в 1964 році. Ці наскрізь добре підготовані та проведені збори залишили гарне враження серед учасників. Є добрі надії, що при співдії членства, нововибрана управа виконає намічені пляни. Щасти Боже!

В. П.

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

100m U.S.A. Treasury Bills 4.55% due 2/2/67	99,646.11
100m U.S.A. Treasury Bills 5% due 2/2/67	99,194.44
100m U.S.A. Treasury Bills 5.23% due 2/2/67	98,680.00
TOTAL:	$ 300,640.55

Б. МОРҐЕДЖІ
Уділено морґеджі

1325 Cambria St., Uniondale, L.I., N.Y.	$ 14.000.00
120 Bond St., Hartford, Conn.	10,500.00
Garden and Cleveland Sts., Thorold, Cnt.	50,000.00
37-09 31st Ave., Astoria, N.Y.	300.000.00
124-6 E. 4th St., New York, N.Y.	66,000.00
3289 JF Kennedy Blvd., Jersey City, N.J.	10,000.00
Hockley Inn, Township of Mono, Ont., Canada (for legal expenses)	302.01
TOTAL:	$ 450.802.01

В дальшому гол. касир обговорив деякі окремі морґеджові позички, які точно не додержуються умов сплати та запропонував заходи, які апробовано.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

Гол. секретар Я. Падох склав звідомлення з організаційної праці УНСоюзу за час від останніх нарад екзекутиви, даючи водночас загальний огляд праці і здобутків у минулому році. 1966 рік придбав УНСоюзові 4,994 нових забезпеченевих грамот, тобто на сотню більше, як у попередньому 1965 році. Число цих грамот було вище, як у ряді попередних років, бо тільки ранній 1959 рік може з ним рівнятися. Зате минулий рік був менше успішним під оглядом чистої надвишки членів, після відтягнення втрат, які в минулому році були більші, як раніше. Ця надвишка, згідно з кінцеворічними обчисленнями, винесла 994 члени й вона дозволила досягти й переступити нову тисячку членів УНСоюзу, число членів якого з кінцем 1966 року дійшло до 87,053. Цей стан з кінцем 1965 виносив 86,059. Збільшення числа убитків спричинене цим, що більша організація має більші втрати, а крім того ми ввійшли вже в критичний час двадцятиріччя прибуття останньої чисельної еміґрації, яка залюбки забезпечувалася двадцятирічними грамотами, які тепер дозрівають до виплати. В організаційній праці в минулому році найкращі успіхи мали Відділи УНСоюзу: 402 в Етобікок к. Торонта (придбав 100 членів), 434 в Монтреалі (97 нових членів), 445 в Вінніпеґу (76 членів), 461 в Велланд (74 члени) та 153 в Філядельфії (69 членів). Один Відділ придбав, як згадано, 100 членів, 16 придбали 50 або більше, а 66 здобули 25 членів або більше. Поміж округами на перше місце вийшли округи Торонта (704 нових членів), Філядельфія (476 членів) і Ню Йорк (449 членів). 14 округ здобуло більше, як по сотні членів. Відносно виконання своїх організаційних квот перші три місця здобули округи Монтреалу, яка виконала свою квоту на 190 відсотків, Торонта (155%), і Вінніпеґу (137%). Також відзначилися округи Дітройту (90%) та Нюарку (85%). З уваги на ці здобутки три почесні відзначення, а саме мистецько виконані плякети, належаться: окрузі Торонта за найбільше число придбаний членів; окрузі Монтреалу за найкраще відсоткове виконання квоти та окрузі Ню Йорку за найбільше число відділових організаторів, яке досягло 18 осіб. Ці організатори придбали 10 або більші членів. Окреме признання належитьсп округам Вінніпеґу за перевиконання квоти та округам Дітройту та Нюарку за майже повне її досягнення. Поміж відділовими організаторами перше місце зайняв гол. радний і голова округи з Монтреалу Дмитро Попадинець, який придбав 75 нових членів, а дальше Карло Сачко з Піттсбурґу (66 членів) та Анна Бурій з Етобікок к. Торонта (58 членів), яка придбала також почесне звання найкращої жінки-організаторки 1966 року, за що одержала примірник англомовної Енциклопедії Українознавства. Поміж постійними та обласними організаторами визначилися гол. радні Василь Дідюк, який придбав 303 члени, Степан Гавриш (132 члени) та Іван Одежинський (100 членів). Організатори Осип Сквирський та гол. контролер Іван Ґеврик придбали по 75 членів. 57 осіб придбало 25 або більше членів й тимто стали членами почесного Клюбу Заслужених Союзівців. 12 з них стали ними вперше й тому одержать мистецько виконану дубову плякету членів Клюбу. Право на гостинний побут на Союзівці за свої визначні успіхи в праці придбали Д. Попадинець, К. Сачко та Анна і Яків Бурії. Число організаторів, які в минулому році придбали 10 або більше досягло 148. Особливо успішним був минулий рік для Відділів в Канаді. 59 канадійських Відділів УНСоюзу придбали в 1966 році 1,154 нових членів, що збільшило число їх активних членів до 7,966 а загальне число дійшло до 8,361.

В минулому році число Відділів УНСоюзу зменшилося на десять і з кінцем 1966 їх було 475. В 1966 році постало чотири нові Відділи, розв'язано 3 й злучено з іншими 11. Акція злуки малих й неактивних Відділів продовжується. В місяці січні цього року придбано 292 членів, в тому 153 дорослих і 104 молоді і 25 акцидентових. В тому місяці загальне число членів УНСоюзу збільшилося до 87,075. В тому місяці видано до Відділів заклик екзекутиви з проголошенням нової трирічної ювілейної кампанії з метою 100,000 членів у 75-річчя УНСоюзу, вислано Округам проєкт пляну праці в цьому році, продовжувано старання придбання нових постійних та обласних організаторів, продовжувано висилати секретарям друки для записок кандидатів на членів й розпочато систематичний перегляд усіх занедбаних Відділів із заходами їх активізації, або розв'язання чи получення з іншими. Ведеться акція в справі признання стипендій на новий академічний рік. Повідомлення про стипендії УНСоюзу вислано до кругло 200 каледжів і університетів; вислано також обіжник до Відділів. Плянами праці на будуче закінчив гол. секретар своє справоздання.

РЕКОРДОВІ СПРАВИ

Заступник головного предсідника і керівник рекордового відділу Володимир Сохан подав точні підсумки стану і руху членства УНСоюзу за 1966 рік. З кінцем грудня 1966 року УНСоюз мав 87,043 членів, які були забезпечені на суму $83,761,462. На це складалися: повноправні члени в числі 77,241 забезпечені на суму $76,966,921 та члени з виплаченими грамотами і на безплатному продовженні забезпечення, які мали 9,802 грамоти на суму $6,924,621 забезпечення. Коли ж до загальної суми забезпечення $83,761,562 додати додаткове подвійне забезпечення 20,906 членів на суму $20,799,000 та забезпечення платників вкладок молоді в числі 4,673 на суму $4,365,000, то загальна сума забезпечення УНСоюзу з 31-им грудня 1966 року виносила $108,925,562. Загальне число членів УНСоюзу поділялося на 57,734 дорослих членів на життєвому забезпеченні, 2,622 членів - власників грамот акцидентового забезпечення, та 26,697 членів департаменту молоді. В тому часі в самій Канаді мав УНСоюз 8,361 членів забезпечених на суму $11,287,934. Ці канадійські члени мали 5,060 грамот життьового забезпечення в деп. дорослих, 614 акцидентових грамот, та 2,687 грамот деп. молоді. В тих числах мала Канада 395 членів із виплаченими грамотами або на безплатному продовженні, тому повноправних членів, які в тому часі платили вкладки, було 7,966 забезпечених на суму $10,996,450.

За 1966 рік прибуло до УНСоюзу 4,994 члени забезпечені на суму $8,893,600, в тому Канада мала 1,154 нових членів на суму $2,585,600. В цьому загальному числі нових членів було 2,804 дорослих членів, 1,509 членів молоді і 681 членів забезпечених акцидентовими грамотами. Поруч прибутку нових членів подав В. Сохан точні дані про втрати у членстві за 1966 рік. Найбільшими втратами у членстві були: виплати вивінувальних грамот в числі 873 на суму $587.950, суспензи 835 грамот на суму $1,983,-450 забезпечення (в тому 199 акцидентових грамот на суму $1,005,000); 794 грамоти з повністю заплаченими вкладками на суму $626,000 забезпечення, грошові звороти за 770 грамот, яких загальна сума забезпечення виносила $593,203, та 802 грамоти померлих членів на суму $617,576. Підсумувавши всі прибутки і втрати членства, можна ствердити, що УНСоюз зріс впродовж 1966 року на 994 членів та на суму $4,564,701 забезпечення. Ріст УНСоюзу позначився ще більше у збільшенні пересічної суми забезпечення членів, бо на місце втрачених грамот із малими сумами забезпечення прибули нові грамоти на значно вищі суми. Завдяки тому пересічна сума грамот УНСоюзу з кінцем 1966 року виносила $960 у всіх членів, $996 в активних членів, а пересічна сума забезпечення нових грамот, виданих у 1966 році, вже була $1,780.

Аналіза членів по клясам, що її перевів В. Сохан, виказала, що українці в Америці і Канаді чимраз більше доцінюють життьове забезпечення, бо вибирають вже частіше не ощадностеві — вивінувальні кляси, але грамоти кляс P-20, на ціле життя, та навіть акцидентові. Найбільше популярною клясою забезпечення стала кляса P-20, якою забезпечені тепер в УНСоюзі 25,657 членів на загальну суму $21,798,750. Дальше ідуть такі кляси: E-20 із 20,305 членами та сумою $16,068,250 забезпечення і „даблю" (на ціле життя) із 18,239 членами та сумою $14,848,615 забезпечення. Акцидентове забезпечення, яке було впроваджене кілька років тому, мало з кінцем 1966 року 2,622 членів на суму $13,110,000. В 1966 році 1,671 член забезпечився грамотами в клясі P-20 на суму $1,978,500.

В кінці свого звіту В. Сохан поінформував членів Екзекутиви про праці рекордового відділу над оформлюванням нових членів, видачею грамот та над виготовленням річних звітів для забезпеченевих властей, як теж про пляни реформ у діловодстві та підготовку до виплати дивіденди. При цьому заступник гол. предсідника В. Сохан підкреслив, що рекордовий відділ, яким він керує, все ще працює в неповному складі і тому дальше інтенсивно пошукує двох нових службовиків, щоб можна було наладнати його працю якнайкраще. В теперішньому зменшенному складі рекордовий відділ старається виконувати найбільше конечної праці, відкладаючи цілий ряд менше важних праць до часу потрібного доповнення персоналу.

КАНАДІЙСЬКІ СПРАВИ

Заступник гол. предсідника і директор Канадійської Канцелярії УНСоюзу Богдан Зорич звітував про працю керованої ним канцелярії та стан УНСоюзу в Канаді. В другій половині минулого року він відбув тримісячну поїздку по Західній Канаді, призначену для нав'язання тісного зв'язку цих відділених Відділів з централею УНСоюзу та розбудови УНС на нових теренах. Після повороту з поїздки він присвятив заходи для наладнання праці в Канадійській канцелярії та використання своєї поїздки. Вдержував постійний зв'язок з постійними організаторами УНСоюзу в Канаді, а саме з панею Софією Куцою, Осипом Сквирським та обласним організатором і гол. радним Василем Дідюком, праця з якими проходила в повному порозумінні, чому можна завдячувати добрі осяги Канади в минулорічній кампанії. Також стояв у постійному зв'язку з активними членами гол. уряду, а саме гол. контролером І. Ґевриком в Вінніпеґу та гол. радним Д. Попадинцем в Монтреалі. Виготовано плян піврічної праці Відділів Канади й вже розпочалася його реалізація. Одною із важливіших ділянок тої праці є получення малих й неактивних Відділів, що вже частинно зреалізовано. Ряд нарад, конференцій та репрезентаційних виступів директора канадійської канцелярії доповнили його звіт з праці у січні ц р.

ЗВІДОМЛЕННЯ ПЕРШОГО ЗАСТУПНИКА ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА ІНЖ. СТ. КУРОПАСЯ

Інж. Степан Куропась звітував про свою працю на терені місця свого побуту, Шикаґа, й його округи. Беручи постійно участь у зборах та працях місцевого Окружного Комітету, звітодавець з'ясував схвалений екзекутивою плян трирічної кампанії в поході до стотисячного УНСоюзу й намічував заходи його переведення у життя. Під цю пору найважнішою справою його великої округи є відбути річні збори та на них вибрати працездатну та авторитетну окружну управу, над чим тепер трудиться номінаційна комісія. Сподіється, що скоро округа Шикаґа матиме відповідний провід та розпічне серйозні змагання для того, щоб наново стати першою округою УНСоюзу, як це було ряд років раніше. Округа і звітодавець докладають й будуть дальше докладати старань до того, щоб получити малоактивні чи малі Відділи та заставити всі Відділи без винятку постійно працювати для УНСоюзу. Вже помітне оживлення праці й тому вірить у скору та корисну зміну, тим більше, що катастрофальні сніги уступили й в Шикаґо розпочалося нормальне життя. В плянах шикаґівської округи є загальне громадське союзове віче, жіночий день та з'їзд союзової молоді. Заходи для придбання літньої оселі для членів УНСоюзу будуть також продовжуватися. Йдуть активні пошукування за новими організаторами. Шикаґівські Відділи наладнують тісну співпрацю з обласним організатором В. Гірняком. Справоздавець інж Куропась прохає екзекутиву залишити рештку фонду з часу конвенції на потреби місцевої округи. Схвалено цю пропозицію.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЗАСТУПНИЦІ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА п. МАРІЇ ДУШНИК

Нав'язуючи до своєї минулорічної праці, заступниця гол. предсідника Марія Душник підмітила, що брала активну участь у конвенційній організаційній кампанії, внаслідок чого сама придбала для НСоюзу 41 нових членів. Свої організаційні заходи продовжує й в цьому році. Особливі старання присвячує Жіночій „Трибуні УНСоюзу" й саме приготовляє матеріяли до чергового випуску „Трибуни", яка мала б появитися в квітні цього року. Робить заходи в справі притягнення до праці в УНСоюзі молоді, зокрема студентської. Поробила в тому напрямі відповідні заходи. Бере живу участь у працях центрального та окружного Союзу Українок Америки та інших жіночих організацій і всюди пропагує справи УНСоюзу та життєвого забезпечення. Активно піддержує товариське й організаційне життя в своєму Відділі ч. 293, та бере постійну участь у зборах та працях місцевого Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Ню Йорку.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА ЙОСИПА ЛИСОГОРА

Після часткових звітів поодиноких звітодавців загальний огляд праці та стану УНСоюзу дав гол. предсідник Й. Лисогір. У фінансовій ділянці УНСоюз знову досягнув помітний зріст, придбавши в минулому році $ 1,174,000 майна. Цей поважний зріст майна є все таки на около $ 300,000 менший, як в 1965-му році, а це з приводу виплати членам більшої дивіденди та збільшених організаційних, особливо конвенційних, видатків. Більша частина майна УНСоюзу інвестована в вартісних паперах (бондах), вартість яких перейшла $ 22,000,000 та в гіпотечних позичках (морґеджах), в які вложено $ 8,736,000. В останньому часі більше інвестовано в бондах, бо вони давали дуже добрі прибутки, часто шість з половиною відсотків, а крім того позначилася обнижка вартости реальностей. Замітним є це, що члени мало користають з можливости позичати гроші в УНСоюзі на підклад своїх грамот й то навіть у час грошевої скрути. Сума таких позичок менш більш така сама, як ранішого року. Збільшилося число померлих членів. Коли в 1965 померло 713, то в 1966 аж 802. При тому збільшилося також число членів, які померли в молодечім віці, перед 21 роком життя, яких було 18. Причиною смерти були здебільшого нещасливі випадки. Це повинні мати на увазі батьки, які вважають непотрібним забезпечувати молодь, або відкладають забезпечення на пізніше. Збільшується число членів, які покінчили 82 рік життя. Цей вік важливий тим, що після його осягнення члени одержують дивіденду у висоті повної річної вкладки, отже на ділі одержуть уже вповні безплатне забезпечення. Коли в 1965 р. таких членів було 261, у 1966 було їх уже 310.

„Союзівка" мала в минулому році $ 290,000 прибутків й $ 260,000 видатків, отже чистий дохід виносив $ 30,000. Його повернено на нові поліпшення цієї вакаційно-відпочинкової оселі. Прибуток в січні 1967 р. перейшов $ 13,000.

Видавництво „Свобода" під господарським оглядом мало попередний рік менш більш подібний до 1965 року. Дещо збільшилися прибутки з оголошень й друкарських робіт та значно збільшилися прибутки з календаря.

Справи нового приміщення головної канцелярії та видавництва припізнилися з приводу дальших праць міста над плянами його перебудови. Можна сподіватися, що справа скоро вияснится. Якщо ні, тоді слід буде прослідкувати інші можливості. В долішній частині Ню Йорку не пощастило знайти відповідного об'єкту чи акцій, зв'язаних з перебудовою міста.

Заввагами в справі реалізації пляну ювілейної кампанії для досягнення її мети — стотисячного членства — закінчив своє справоздання гол. предсідник.

КУЛЬТУРНІ Й ВИДАВНИЧІ СПРАВИ

Головний редактор „Свободи" А. Драган, склав звіт про стан редакційної підготови матеріялів до другого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства. Завдяки наполегливій праці і зусиллю головного редактора Енциклопедії проф. д-ра Володимира Кубійовича, більшість матеріялів до другого тому тієї книжки вже опрацьовані і тепер переходять кінцеву перевірку перед здачею до друку. Інші є в опрацьованні і тільки один розділ про господарство України натрапив на непередбачені труднощі та сповільнює працю, в якій заангажовано багато науковців. Та всеж звітодавець вірить, що вся праця буде готова до половини цього року й тоді цей твір буде зданий до друку університетському видавництву в Торонті та що ця книга, яка приблизно матиме стільки сторінок, що перший її том, а саме понад 1,000, появиться у ювілейному 1969 році.

3. СПРАВОЗДАННЯ КУЛЬТУРНОЇ КОМІСІЇ

Секретар Культурної Комісії гол. редактор А. Драган склав справоздання з нарад та ухвал Культурної Комісії, яка відбула своє засідання день раніше, 14-го лютого 1967 року. Після справоздання схвалено рекомендації Культурної Комісії щодо ювілейних імпрез, зв'язаних із 75-річчям „Свободи" і УНСоюзу, а саме влаштування музичного фестивалю з виставленням одної чи більше прем'єр опер українських композиторів, надрукованням ряду нових літературних творів чи передруку вже друкованих у „Свободі" статтей чи нарисів, видання англомовного збірника, подібного, як „Золоті Роковини" в англійській мові, влаштування в дні самого ювілею УНСоюзу бенкету за співучастю представників українського та не-українського громадського світу, а в зв'язку з 75-річчям „Свободи" надрукування англомовної історії „Свободи" та влаштування бенкету за співучастю представників етнічної і англомовної преси.

Окрему увагу віддано плянові видання окремої ювілейної книжки, яка в літературно-мистецькій формі віддзеркалила б історію українського поселення у Новому Світі, мавши зокрема на увазі ролю, яку в ньому відіграв УНСоюз від піонерських часів досі.

4.. СТИПЕНДІЙНІ СПРАВИ

Гол. секретар Я. Падох й член Стипендійної Комісії УНСоюзу склав справоздання з підготови в справі приділення стипендій УНСоюзу на новий 1967/68 академічний рік. Проголошено в пресі щоб студенти складали подання з кінцевим реченцем 31-го березня 1967 р. Також розіслано обіжник до Відділів УНСоюзу, щоб вони заохотили союзову молодь старатися про стипендії. Виготовано й розіслано до двох сотень каледжів та університетів, зокрема в стейтах, де є Відділи УНСоюзу, афішки про стипендії уділювані УНСоюзом. Прохання про стипендії повинні бути піддержані референціями професорів і других осіб, а зокрема союзовими діячами.

5. РІЗНІ СПРАВИ

Розглянено ряд поточних справ, а саме: принято до відома оснування окремого Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Ніяґарського півострова з осідком в Ст. Кетринс; обговорено протест проти переведення зборів 337 Відділу УНСоюзу та схвалено зажадати точніші інформації про перебіг зборів; з нагоди 75-річчя з дня народження та 50-річчя священства Їх Блаженства Верховного Архиєпископа та Кардинала Йосифа схвалено вислати ґратуляційну телеграму.

6. ЗАКРИТТЯ

Після вичерпання порядку нарад гол. предсідник закрив наради о год. 5.10 вечором.

Ярослав Падох
головний секретар

В Рочестері вшановано піонерів УНС

На фотознімці (зліва): предс. К. Шевчук, Микита Василишин, Іван Теребушка, Никола Луцишин, секр. Відд. Андрій Голод, Стефан Мартинюк — касир Відділу і Володимир Колданьский — рекордовий секретар

Відділ 217 Братства св. Иосафата відзначив 55-літніх Піонерів на зборах 22-го січня в присутності бувшого Радного Василя Гусара. На дарунок від головного Урлду УНСоюзу — золоті годинники — заслужили три члени: Микита Василишин, Іван Теребушка і Никола Луцишин. Предсідник Відділу покликав бувшого Радного, а теперішнього голову Окружного Комітету в Рочестері і Відділів УНСоюзу (яких тут є 8) до столу та попросив членів, щоби встали з місць і вшанували наших Піонерів. Їх привітали бурею оплесків 62 члени - присутні. В. Гусар промовив до членів, заявивши шановним Піонерам: „Вам належить велика пошана, що ви дожили та видержали і були членами вашого Братства і УНСоюзу, найбільшої нашої організації. Цей ваш Відділ є найстаріщий в Рочестері, напевно буде обходити у 1968 р. 60-літний ювілей свого існування. Тому взиваю вас: тримайтеся вашого Братства і Союзу та заохочуйте других, щоби йшли вашими слідами". Потім було роздано нагороди від УНСоюзу. Предсідник Константин Шевчук подякував членам, як також Василеві Гусарові за участь і побажав усім Многих Літ, на що всі присутні разом відспівали козацьке „Многая Літа". Після церемонії відбулась перекуска для всіх членів, а при тім зроблено знимку. Пані Николайко і пані Теребушка обслуговували членів. Забава пройшла дуже присмно.

Хоча старші члени відходять на вічний спочинок (за 58 літ померло 175 членів і членкинь) однак у Відділі є 325 старших членів, а дітей 145. Ми маємо відділову касу, яка помагає хворим членам, котрі належать до хоробової каси. Управа Відділу закликає тих, котрі ще не є членами УНСоюзу, аби вступали в члени, бо є для чого.

У нашій громаді аж 8 відділів Союзових, є куди вступати. Коли думаємо про нашу будучність, а саме про Україну, то в чужих організаціях ми її не діждемося, а тільки в наших. Як писав наш великий поет Тарас Шевченко, що тільки в своїй хаті своя правда і сила, і воля.

Константин Шевчук

Ще одна округа Українського Народного Союзу в Канаді

Щоби пожвавити союзову працю і виконати стовідсотково намічений Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу плян трирічної Кампанії перед 75-літтям Батька - Союза, Відділи Ніягарського півострову і дотичних околиць південного Онтерія в Канаді, зв'язали себе при Ніягарській Союзовій Окрузі, яку офіціяльно зорганізовано дня 4-го лютого 1967-го року.

В суботу 4-го лютого, 1967 р., в Українському Чорноморському Домі в Сент-Кетринс, відбулись Збори представників Відділів УНСоюзу — з Гемилтону, Сент - Кетринс, Торолду, Гримзбі й інших місцевостей.

Зборами проводив постійний організатор УНСоюзу на цьому терені п. Є. Омельченко, а секретарював п. П. Дяків — секр. Відд. ч. 451 в Сент-Кетринс.

Збори відкрито молитвою, яку провів всеч. о. М. Блаженко. По молитві, предсідник зборів своїм вступним словом ознайомив присутніх про ціль і значення зібрання і приступив до переведення наміченої програми, покликаючи секретаря Зборів прочитати правильник для Окружних Комітетів, що його видала Головна Канцелярія Українського Народного Союзу 1959-го року. Опісля відкрив дискусію, в якій забирали голос: о. М. Блаженко, п. П. Самець, п. Ф. Стахів, п. М. Боровський, п. Я. Сташинський і п. П. Дяків — включно з предсідником зборів п. Є. Омельченком. Всі промовці висловлювались за тим, щоби зорганізувати Союзову Округу на Ніягарському півострові, через яку оживиться організаційна праця по всіх Відділах південного Онтерія.

По дискусії і нараді, одноголосно прийнято Правильник для Окружних Комітетів і рішено зорганізувати Ніягарську Союзову Округу з осідком в м. Сент-Кетринс, під назвою: **„Ніягарська Союзова Округа в Канаді."**

Новозасновану Ніягарську Округу очолив вибраний її голова — всеч. о. Михайло Блаженко — парох Української Католицької Церкви в Торолд, Онт., і рівночасно секретар Відд. ч. 412 УНС, що існує при церкві.

До Окружної Управи ввійшли ще: Єфим Омельченко — перший містоголова, Петро Самець — другий містоголова, Петро Дяків — секретар в українській мові, Микола Смерек — секр в англійській мові, Михайло Боровський — касир. На організаційного референта і окружного організатора вибрано Єфима Омельченка. Для більш посиленої організаційної праці, вибрано ще другого організатора в особі Петра Дякова.

Панове Франк Стахів, Микола Бережук і Ярослав Сташинський — ввійшли до Контрольної Комісії.

По виборі Управи, Збори намітили плян цьогорічної праці з тим, що на слідуючих Зборах, які призначено на квітень у Гемилтоні, цей плян буде доповнений. Вирішено, щоби Окружні Збори відбувати що три місяці, за чергою в містах Гемилтон, Сент-Кетринс, Лондон, Кітчинер, Брентфорд, Велланд і інших.

Хочеться вірити, що з народженням Союзової Округи на Ніягарському півострові, в цій південній стороні провінції Онтерія, союзова праця значно посилиться і Ніягарська Округа вийде переможцем в наміченій трирічній Кампанії.

Щасти нам, Боже!

Є. О.

УПРАВА НІЯГАРСЬКОЇ ОКРУГИ УНСОЮЗУ

Сидять (зліва): Петро Дяків — рек. секретар в укр. мові, о. М. Блаженко — голова Округи, Є. Омельченко — перший містоголова, М. Боровський — касир. Стоять (зліва): Ярослав Сташинський — член контрольної комісії, П. Самець — другий містоголова, М. Смерек — секр. в англійській мові. Нема на світлині двох членів контрольної комісії: Франка Стахова і М. Бережука, які не змогли бути в часі фотографування.

ВИННИКИ - УНІВ - ЗВЕНИГОРОД та ДОВКІЛЬНІ СЕЛА

ІСТОРИЧНО-МЕМУАРНИЙ ЗБІРНИК

Повідомляємо всіх заінтересованих у публікації книжки-збірника під повищим заголовком, що з приводу браку достаточних фондів на покриття коштів друку, виникнула на деякий час перерва у працях Видавничого Комітету, який підготовив до друку зібрані матеріяли. В останньому часі фінансова ситуація поправилася у великій мірі, завдяки м. і. зложенню на видавничий фонд поважного дару в сумі 1,000 (тисяча) долярів. Жертводавець, що є рівночасно одним із ентузіястичних ініціяторів видання цього збірника, не бажає собі уявлення свого прізвища.

При дальшій допомозі і жертвенности заінтересованих у появі цієї публікації, слід сподіватися, що ще в цьому році — вона повинна вийти з друку. Для здійснення цього задуму в якнайскорішому часі, просимо передусім всіх тих осіб, що хотіли би зачислити себе до спонзорів цього ґарного задуму, а ще не причинилися своїми пожертвами до збільшення видавничого фонду, висилати ці пожертви чеками або переказами на Конто Видавничого Фонду число 4350 під адресою:

"Selfreliance" Feder. Credit Union
2351 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622. U.S.A.

Видавничий Комітет
Провірна Комісія:
д-р Петро Гладкий, вр., мґр. Володимир Ничай, вр., Олег Елішевський, вр.
Шикаґо, Ілл. ЗДА., лютий, 1967 р.

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ave.

З Літературно-Мистецького кого Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 3 березня відбудеться там перший із серії вечорів, присвячений споминам з нагоди 50-річчя Української Національної Революції. Спомини виголосить Борис Ржепецький п. н. „Національні меншини й українська революція,,. Початок о год. 8-ій веч.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. проф. Йосифа Сидора
складають 20,00 долярів на потреби УВАН
Марія ВЕЛИЧКО зі сестрою А. ОГОНОВСЬКОЮ
•
Горем прибитій Родині, висловлюємо наше найглибше співчуття.

Замість квітів на могилу
бл. п. проф. О. СТАВНИЧОЇ
в Бофало, Н. Й.
складають 10.00 долярів на видавничий фонд ЕУ НТШ в Сарсель.
Е. і В. КОСИ з Міннеаполіс, Мінн.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. ЛЮБИ ПЕТРИК
складає 20.00 долярів на видавничий фонд Енциклопедії Українознавства НТШ в Сарсель
родина СТАВНИЧИХ з Бофало, Н.Й.

✝

Дня 28-го лютого 1937 року після довгої і тяжкої недуги відійшов у Вічність Член Української Центральної Ради, Член УПСР, видатний учасник Української Визвольної Боротьби

ІСААК ГРИГОРОВИЧ БАЗЯК

уроджений в Києві 1887 року.

ПОХОРОН відбудеться на Українському Православному Цвинтарі в Саунд Бруку, Н. Дж., в суботу, 4-го березня 1967 р. о год. 11-ій ранку.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПРИЯТЕЛІ

✝

Повідомляємо Знайомих і Приятелів, і Друзів б. Українських Січових Стрільців і Січових Стрільців, що 7-го лютого 1967 р. померла в Женеві, Швайцарія

Др. мед. ХРИСТИНА СУШКО

б. поручник Січових Стрільців
вдова по Покійному Полковникові Романові Сушко.

Похорони відбулися в четвер, 9-го лютого 1967 р. в Женеві.

Горем прибиті:

доні: СВІТЛЯНА МАСЛІВЕЦЬ з Родиною
РОМАНА СУШКО-ОВАД з Родиною

235 Smith Street, Newark, N.J.

Загальний огляд господарки УККА в 1966

В минулому 1966 році, як і в попередніх роках, УККА старався господарювати придбаними фондами ощадно, згідно зі схваленим Радою Директорів бюджетом. Особливо доложено старань до того, щоб побільшити фонд на придбання власного дому та залишити на новий 1967 рік певну резерву.

Нижче подаємо приходи й видатки УККА в 1966 р.:

ПРИХОДИ:

УНФонд:		
1. Індивідуальні вплати	$69,264.30	
2. Спеціяльні датки	1,502.49	
3. Вкладки	14,535.50	
		$ 85,302.29
Конґрес:		
1. Реєстрація членів	$11,865.00	
2. Гості на залі і на бенкеті	935.44	
3. Оголошення в журналі	1,965.00	
		$ 14,765.44
Інші вплиии:		
1. „Український Квартальник"	$ 2,041.02	
2. „Український Бюлетень"	31.95	
3. Книжки	462.45	
4. Різні	1,201.64	
5. Чужі фонди	2,482.66	
		$ 6,219.72
	РАЗОМ:	$106,287.45

ВИДАТКИ:

1. Адміністраційні видатки: (Платні, подорожі, телефони, й телеграми, канцелярійні видатки, пошта і др.)		$ 29,140.90
2. Обезпечення і податки		2,307.20
3. IX Конґрес УККА		16,867.24
4. Політична діяльність:		
а) Бюро у Вашинґтоні	$5,200.00	
б) Засідання Ради Директорів	2,126.02	
в) Спеціяльні акції	3,636.15	
		$ 10,962.17
5. Рент і магазини книжок		3,267.54
6. Видавництво:		
а) „Укр. Квартальник"	$13,312.71	
б) „Укр. Бюлетень"	6,688.38	
в) „Вісті УККА"	2,763.90	
г) Книжки і публікації	3,556.00	
		26,320.99
7. УНФонд		335.70
8. Відсотки зі збірки на УНФонд, виплачені Відділам УККА		3,676.56
9. Дотації на культурно-освітні цілі		2,840.00
10. Фонд купна дому		6,000.00
11. Фонди до розрахунку		4,784.34
	РАЗОМ:	$106,502.64

БАЛЯНС — 1-го січня 1966 р.	$ 13,275.18	
ПРИХОДИ в 1966 році	106,287.45	
		$119,562.63
ВИДАТКИ в 1966 році	$106,502.64	
БАЛАНС, 1-го січня 1967 р.	13,059.99	
		$119,562.63

Щодо Фонду купна дому, то слід додати, що стан цього Фонду, включаючи сюди також банкові відсотки, виносив на 1-го січня 1967 року: $30,274.37. У січні 1967 року було переведено до Фонду купна дому дальшу суму $5,000.00, що тепер виносить загальну суму $35,274.37, яка є здепонована на окремих щадничих контах.

Нижче подаємо

Список Відділів УККА

які в 1966 році зібрали у своїх Громадах на УНФонд $500.00 і більше:

1. ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.		$9,915.00
2. НЮ ЙОРК, Н.Й.:		
Ню Йорк Метрополітальний	$7,078.00	
Бруклин	1,468.00	
		8,546.00
3. ШИКАГО, Ілл. і околиці		6,544.00
4. ДІТРОЙТ, Миш.:		
Дітройт Метрополітальний	$3,006.00	
Дітройт-Схід (Гемтремк)	3,255.00	
		6,261.00
5. НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж.		3,704.00
6. ГАРТФОРД, Конн.		3,183.00
7. ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.		3,084.00
8. КЛІВЛЕНД-ПАРМА, Огайо		2,627.00
9. БОФФАЛО, Н.Й.		2,345.00
10. СИРАКЮЗИ, Н.Й.		2,285.00
11. РОЧЕСТЕР, Н.Й.		2,064.00
12. ЛОРЕЙН, Огайо		2,027.00
13. ЙОНҐСТАВН, Огайо		1,665.00
14. БАЛТІМОР, Мд.		1,392.00
15. НЮ ГЕЙВЕН, Конн.		1,365.00
16. НЮ БРОНСВІК, Н.Дж.		1,185.00
17. МІННЕАПОЛІС, Мінн.		1,122.00
18. ЕЛИЗАБЕТ і околиці, Н.Дж.		1,110.00
19. ПАССЕЙК-КЛІФТОН, Н.Дж.		936.00
20. ПІТТСБУРҐ, Па.		897.00
21. ВАШИНҐТОН, Д.К.		793.00
22. БОСТОН, Масс.		745.00
23. ЧЕСТЕР, Па.		695.00
24. ТРЕНТОН, Н.Дж.		672.00
25. ВІЛЛІМАНТИК, Конн.		657.00
26. БІНҐГЕМТОН, Н.Й.		590.00
27. ЮТИКА, Н.Й.		567.00
28. ЙОНКЕРС, Н.Й.		567.00
29. АМСТЕРДАМ, Н.Й.		563.00
30. ДЕНВЕР, Колорадо		520.00
31. ТРОЙ, Н.Й.		506.00
32. ВОТЕРВЛІТ, Н.Й.		505.00

Канцелярія УККА

СПОРТ

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Тризуб", Філядельфія — „Дойчунґарн", Філядельфія, футбольні змагання з циклу гор за Чашу ЗДА відбудуться в неділю, 5-го березня, о год. 2.30 по полудні на грищі при 29-ій і Клірфілд вулицях у Філядельфії.

УСК, Ню Йорк — Н. Й. „Гота", мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 5-го березня, о год. 2.30 по полудні на грищі Троґс Нек Стадіону на Бронксі, Ню Йорк.

„Чорноморська Січ", Нюарк — „Ст. Джірард", Балтимор, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги відбудуться в неділю, 5-го березня, о год. 2.30 по полудні на грищі середньої школи „Арчбішоп Кирлі" при Ердман евню і Сінклер Лейн у Балтиморі, Мд.

ПЕРШОСТІ ЮНАКІВ УСЦАК У ВІДБИВАНЦІ

Відбиванковий турнір юнаків і юначок за першість Української Спортової Централі Америки і Канади відбудеться в днях 18-го і 19-го березня ц. р. в залі Української Централі в Пассейку, Н. Дж. Точніші дані про ці змагання дружин українських клюбів і молодечих організацій будуть подані в наступному тижні.

РІЧНИЙ БЕНКЕТ АФЛІҐИ

25 лютого відбувся традиційний річний бенкет АФЛіґи, під час якого, між іншими, вшановано кол. футболістів тієї Ліґи, які тепер в більшості виконують обов'язки тренерів в середніх і високих школах ЗДА. Простора заля готелю Шератон-Атлантік в Ню Йорку була заповнена делеґаціями клюбів-членів АФЛіґи, представниками Німецько-Американського Футбольного Союзу, стейтовими асоціяціями, ЮССФА і ін. УСТ „Чорноморську Січ" репрезентували делеґація в складі 9-ти осіб, між якими були: мґр Б. Підлуський — голова Т-ва, Мирон Стебельський — заступник, О. Твардовський — прес. референт, Є. Чижович — постійний репрезентант „Ч. Січі" в АФЛ, Л. Луценко — член Управи Т-ва.

О. Твардовський

ТАРЗАН, Ч. 5770. Знов засідка...

Тарзан швидко знайшов слід та йшов за ним до джунглів...

Але він дивувався, чи „чортяка" Моки не був тільки видумкою... бо були тільки сліди пантери.

В тому самому часі в заплутаному чагарнику перед ним зловісна постать піднесла рушницю поволі, але рішуче...